

Pasilli

4/2016
Paun Pasilan osaston
lehti

Pasilli 4/2016

pasilan kuulumisia	3
voutilasta kajahtaa	5
logistiikan logiikkaa	7
viisautta voutilan malliin	8
juna kulkee	9
risto-setä	11
pulkkinen	12
uusi postilaki	14
solidaarisuus 30.v	15
lohjan kirjeenvaihtajalta	18
korvaavat osat	20
riippumaton tarkkailija	23
jouluevankeliumi	25

Pasilli toivottaa lukijoilleen

Rauhallista ja Lempeää Joulua.

Kaikesta huolimatta.

Pau:n Pasilan osaston jäsenlehti.

ISSN 0785-532X

painos 2400 kpl

osoitteenmuutokset: jäsenrekisterinhoitaja Ilkka Silo ilkka.silo@posti.fi

toimituksen osoite: Pasilli/Pasilan osasto ry PL 925 00231 Helsinki

sähköposti: pasilli.lehti@gmail.com

painopaikka Savion Kirjapaino Oy, Kerava

päätoimittaja ja ulkoasu: Jussi Lehmusvaara

toimituskunta: Jussi Lehmusvaara, Topi Saksala, Joonas Pulkkinen, Isto Kuusisto

Jari Pellikka (jari.pellikka@posti.com)

Pasilli 2016-2017

aineisto toimitukseen ilmestyy

1/2017

1.2.

24.2.

Pasilan kuulumisia

Vuosi alkaa olla loppuillaan ja näin ollen on yhteenvedon aika. En tiedä pystynkö hahmottamaan kaikkea, mitä ympärillä tapahtuu. Jotenkin on sellainen olo, että nyt mennään taas lujaa kehityksien ja projektien kanssa. Konkreettisia asioita on ainakin se, että postikeskusta on siivottu oikein urakalla ja remontoinnin ääniä kuuluu tälläkin hetkellä. Pientä pintaremonttia ainakin saniteettitiloihin ollaan tekemässä. Hyvä niin.

Asian tynkää toimintakulttuurin muutoksesta. Postikeskuksessa on tavara vähentynyt, mutta niin on henkilöstökin, joskin luonnollisen poistuman kautta. Toki ”edullista” vuokratyövoimaa on käytetty äkillisiin sairauspoissaoloihin ja postimäärän äkillisiin nousuihin, niin kuin alun alkaen oli tarkoituskin.

Tämä postimäärän väheneminen ja vuokratyövoiman käyttö ole alkuunkaan sopusoinnussa keskenään.

Työnantaja esittelee MIELELLÄÄN prosenttilukuja, kun tavara vähenee. Kun postinkäsittelyn keskittäminen tapahtui aikoinaan, niin meille kerrottiin, että tuskin huomataan, kun lähes puoli suomea lajitellaan tuosta vaan suitsait. Näinhän siinä kävi, että ollaan siirtymässä vanhoihin järjestelmiin lajittelussa ja jakelussa.

Lajittelun osalta tavaraa käsitellään maakunnissa tietylle tasolle, niin kuin vuosia sitten tehtiin terminaalissa. Jakelussa hyllyt heitetään ”roskikseen” ja aletaan sylisippiin (sylizip), mitä allekirjoittanutkin on tehnyt aikoinaan. Tosiaan mistään uudesta menetelmästä ei ole kysymys. Jakelupiirin tavarat laitettiin järjestykseen pöydän päällä tai työpöydän laatikkoa apuna käyttäen. Nyt nämä työnantajan nimeämät monitoimihyllyt on kuljettu postikeskuksen lajitteluun, johon sitten lajitellaan kaikki mahdollinen posti, niin pienet kuin isotkin lähetykset.

Työnantaja taannoin ilmoitti, että jakelusta tulleen

tiedon mukaan on aivan sama, miten tavarat tulevat toimipaikkaan. Tätä edellä mainittua lausuntoa en allekirjoita. On toki hyvä, että maakunnissa työt lisääntyvät ja saataisiin pidettyä kiinni kokoaikaisista työsuhteista.

Postilaki on menossa eduskunnan käsittelyyn todella nopealla aikataululla. Ensi vuoden kesäkuussa pitäisi olla valmista. Bernerin ajama ja himoitsema postiuudistus vapauttaa kaikki yrittäjät ”postimiehiksi”, toki nytkin se on mahdollista. Ennen niin tärkeä posti- ja kirjesalaisuus ei tule säilymään. Postimiesten ammattikunta halutaan hajottaa aivan kokonaan. Toteutuessaan Postin on luovutettava kansalaisten osoitetiedot uusille postiyrittäjille pilkkahintaan. Postille jää velvollisuus pitää osoiterekisteri ajan tasalla.

En jumalauta voi ymmärtää tätä Bernerin todella omituista ajattelua, vai miksi tuota nyt voisi kutsua. Tämä kyseinen ministeri tuhoaa veronmaksajien rahoilla aikanaan perustetut valtion firmat aivan tietoisesti.

Sopimisen puolella ei olla päästy eteenpäin. Samat sävellet ja pääkonttorista tulevat ohjeistukset ovat enemmän sääntö kuin poikkeus. Vakiintuneita käytäntöjä puretaan jatkuvasti. Huomioitavaa on, että kun kysymyksessä tai aiheena on raha, niin vastauksena on poikkeuksetta EI käy. Asioita hoidetaan nykyään erimielisyyksien kautta, mutta sopimuksia syntyy, kun sen ilmaiseksi saa.

Kilpailukyky sopimukseen liitetty 24 tunnin työajanpidennys vuositasolla näyttää kelpaavan kaikille työnantajan edustajille. Onhan kysymyksessä ilmaisen työn teettäminen, eli palkka ei tule nousemaan. Ainoastaan haittalisät maksetaan. Tätä kirjoittaessa paikallisia neuvotteluja on käyty ja sopimus voi olla tehty kun lehti ilmestyy.

Vielä loppuun työnantajan tuhlailusta. Manuaalisen OCR-lajitteluhyllyjen käyttö on toistaiseksi lopetettu. Syyksi on ilmoitettu, että tehokkuus ei ole hyvä, vaan työ suoritetaan jakelutoimipaikassa postinjakajien toimesta. Hyllyt kaikkine tilpehööreineen on maksanut jonniin verran euroissa. Olisi aiheellista tietää, mikä on hintalappu ja kuka on vastuussa epäonnistuneesta investoinnista? Tähän hyllymallin käyttöön liittyy myös ikäviä asioita ja murheita, mutta kerron siitä myöhemmin.

Jäsenet huomio. Osaston vuosikokous 4.3.2017 Tapahtumakeskus Koskenrannassa.

Päätän kirjoittamisen tähän ja toivotan kaikille jäsenille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta

Jari Pellikka
pääläluottamusmies

Voutilasta kajahtaa 33.

Hyvää loppusyksyä ja alkutalven aikaa kaikille. Ensilumi tuli ja meni, nyt on toodella harmaata ja märkää, joka varmasti ei ole omiaan nostattamaan mielialaa ja fiilistä, päinvastoin.

Fiilistä tässä tosiaan tarvittaisiin, sillä Kikyn (kilpailukyky sopimus) mukaiset työajanpidennykset vuodesta 2017 alkaen, siis 24h. pitäisi pystyä jollain tavalla sopimaan työnantajan kanssa paikallisesti.

Tiedän, että asia tuottaa päänvaivaa ja unettomia öitä on niin työntekijöille, työnantajalle kun minullekin. Miten helvetissä sovitaan 380 työntekijän työajat niin, että ne käyvät kaikille?? Vastaus on tietenkin, ei mitenkään!! Aina on sellaisia tilanteita, että teet niin tai näin, niin aina teet väärin päin. Näin se vaan menee!

Mutta mutta, tätä kirjoittaessani on tiistai 22.11. Viime perjantaina 18.11 sovimme tuotantopäällikkö Mattilan kanssa siitä, että pidämme 25.11 henkilöstöinfot aamu-, ja iltavuorolle aiheesta kiky.

Koska Suomen hallitus on tuonut tällaisen idioottimaisen asian toteutettavaksi, koskien työaikaa 2017 alkaen, niin me päätimme toteuttaa sen koko porukan kanssa, koska se koskee yhteisesti meitä kaikkia.

Ideota ja ajatuksia asian suhteen olemme edunvalvonnan kanssa jo kuunnelleet tuotannossa ja aiomme kuunnella niitä myös jatkossa.

Alkuperäinen ajatus minulla oli, että helpoin konsti työajan pidennykseksi olisi 6min/työvuoro, eli 7.45, mutta se ei sopinut tuotantopäällikölle, koska työnantaja ei saa tarpeeksi tehoja siitä kuudesta minuutista, kuulemma??

No, toinen ajatukseni on se, että nostetaan työaikaa kahdeksaan tuntiin, joka tarkoittaa sitä, että ensimmäiset kuusi minuuttia menevät Kikyyn ja loput 15min tulevat joustovapaina. Vuodessa noita joustovapaita kertyisi n. kuusi päivää (vanhat pekkasvapaat). Tämä ajatus on myös

toisena vartenotettavana vaihtoehtona, kun henkilöstöinfoja pidetään ja aikanaan asia päätetään.

Työnantaja puolestaan haluaisi teettää vuonna 2017 kolme ylimääräistä lauantaita, eli yhden jokaista neljän kuukauden ajanjaksoa kohden, joka myös pitää näkyä työvuorolistalla Kiky tunteina. Työaika olisi kuusi tuntia ilman haittoja tai 7.39 haittalisien kanssa.

Kuulemma vuokratyövoimaa ei tarvitsisi käyttää työnantajan mukaan enää lauantaisin, kuten tähän asti.

Molemmissa tapauksissa on omat hyvät ja huonot puolensa.

Oma ehdotukseni, eli työajan nostaminen 8h. antaisi enemmän elpymisiä vapaapäivien muodossa, mutta työajat eivät tule taipumaan kaikkien työntekijöiden tarpeiden mukaan. Saattaa tulla lastenhoidollisia ongelmia päiväkotien aukeamisen suhteen, vuorokausi jaettaisiin kolmeen osaan esim. 06.30-14.30, 14.30-22.30 ja 22.30-

06.30, tästä johtuen bussien aikataulus saattaa mennä uusiksi.

Lisäksi työmme on raskasta, eli jaksamisen kanssa voi tulla uusia ongelmia. Työvuoroissa viimeisen tauon aika myöhästyy esim. vartilla jne.

Työnantajan esittämässä ylimääräisten lauantaivuorojen mallissa on myös huonot puolensa.

Perheelliselle viikonloppuihin kohdistuvat vuorot ovat lähes aina myrkkyyä. Lisäksi Tes:n mainitsema viikkolepoaika 54h. pitää täytyä, eli jos tekee ylimääräisen lauantain, niin seuraavan kerran voi duuniin tulla vasta tiistaina. Siinäkin on työnantajalla miettimistä, miten toteuttaa ne ylimääräiset lauantai vuorot työvuorosuunnittelussa.

Kolmas vaihtoehto on ns. ”perälautamalli”, jossa työnantaja voi yksipuolisesti päättää, miten haluaa toteuttaa työajanpidennykset 2017 alkaen. Henkilökohtaisesti en haluaisi mitenkään antaa siihen mahdollisuuksia, koska työnantaja on jo tehnyt tarpeeksi tuhoa jo muutenkin.

Tiedän, että Pasilan postikeskuksessa ja Tampere pok:ssa on työnantajan kanssa käyty keskusteluja 8h työvuoroista ja molemmissa keskuksissa työnantaja myös myöntyyne tuohon ”pekkasmalliin”.

Molemmat keskuksat ovat tosin aavistuksen parempien kulkuyhteyksien päässä.

Mutta yhtä kaikki, me edunvalvojat lokessa olemme kuitenkin tehneet parhaamme Kikyn toteuttamiseksi, mikä lopputulema sitten onkaan.

Sitten hieman valoisempiin asioihin.

Siipitiellä tuotantopäällikkö Jouko Fält aloitti fyyssisesti duunit syyskuun alussa, eikä ollenkaan huonosti.

Olemme jo tehneet kaksi paikallista sopimusta ja Kikykin on ilmeisesti neuvoteltavissa helpoimmalla mahdollisella tavalla, eli 6min/kokoaikainen työvuoro. Tämä

on hyvä, koska loken kiky kyllä puristaa mehut siipparinkin edestä.

Toinen paikallinen sopimus koskee lentokentän traktorivuoroja, joissa arkipyhistä johtuen voidaan teettää 9h työvuoron sijasta 10h työvuoro, ettei jäisi talolle velkaa muutamaa tuntia. Tämä idea paikalliseen sopimukseen on lähtöisin työntekijöiltä ja hyvä että asiasta päätettiin sopimukseen.

Toinen paikallinen sopimus Fältin kanssa tehtiin työpaikkakäsittelen laajentamisesta.

Tämä tarkoittaa sitä, että siipitielle ollaan palkkaamassa kokoaikaisia työntekijöitä kuusi lisää. Tuolla työpaikkakäsittelen laajentamisella varmistetaan se, että jos jostain syystä työt vähenevät Siipitiellä oleellisesti, niin tarvittaessa ja vain tarvittaessa noita kuutta uutta työntekijää voidaan tulla käyttämään lokessa. Uusien kokoaikasten työntekijöiden palkkaaminen on aina erinomaisen hyvä ja tärkeä asia ja siitä syystä annoin hieman periksi tuossa työpaikkakäsittelyssä. Vanhoja työsopimuksia tuo sopimus ei koske.

Lisäksi yksi työntekijä kokoaikaistetaan 1.12. lähtien, tosin pitkän väännön seurauksena.

Uudet työntekijät ovat Siipitielle todella tarpeen, koska ulkomailta saapuvaa tavaraa on kertynyt kentälle jo siinä määrin, että ne alkavat olla jo osittain lentokoneiden paikoilla ja tätähän lentokentän Marshall ei katso hyvällä.

Tässä pieni raapaisu loken ja siipitien asioihin tällä kertaa.

Erittäin hyvää ja RAUHALLISTA JOULUA kaikille, sekä HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2017.

Isto Kuusisto
päätuottamusmies
loke-, ja ulk-siipitie
040-8229515
isto.kuusisto@posti.com

Posti Logistiikan logiikkaa 22.

Eduskuntaan on tulossa käsittelyyn hallituksen valmistelma esitys, jossa esitetään Postin jakelun muuttamista 3-päiväiseksi taajamissa ja haja-asutus alueilla säilyisi tiettyjen ehtojen täyttyessä mahdollisuus 5-päiväiseen jakeluun. Jos tämä lakiesitys tullaan hyväksymään hallituksen esittämässä muodossa, tulee postin jakelu muuttumaan tulevaisuudessa. Tuhansien työpaikkojen pelätään katoavan Postin jakelusta tämän seurauksena. Lisäksi jakelupostin lajittelutoiminnot tullaan muokkaamaan uuteen jakelumalliin sopiviksi. Lisätietoja eduskunnan sivuilta asian käsittelyn etenemisen osalta, myös täydellinen lähes 100-sivuinen pumaska on luettavissa, ketä sen jaksaa kahlata läpi.

Posti on myös itse lanseeraamassa jakeluun uutta toimintamallia, jossa tietyt tuotteet jätettäisiin jakamatta tiistaisin (ns. kevennetyn tiistain malli). Tällä toimintamallilla olisi tarkoitus aloittaa maaliskuun alkupuolella. Tarkempia lisätietoja Pointista.

Logistiikan nykyisin käytössä olevan toimintamallin tulevaisuudesta ei ole tällä tietoa mitään kerrottavaa jatkon suhteen. On vain arvailujen varassa, onko jakelun mahdollisella mullistuksella suoraa - tai välillisiä heijastusvaikutuksia muihin Postin tarjoamiin tuotteisiin tai palveluihin.

24 tunnin vuosityöajan lisäyksen suhteen odotellaan edelleen työnantajan neuvotteluhaluuden ilmaantumista. Viimekädessä työnantaja itse sanelee Sipilän porukan myöntämän mandaatin mukaisesti, miten kyseiset tunnit työntekijöillä teetetään. Yritän kovasti saada kuuluville työntekijöiden mielipiteen ääntä -mutta vaikeaa on- ellei toinen osapuoli ole halukas neuvottelemaan asiasta. Valmistamisasiassa pitäisi tulla ennen vuodenvaihdetta.

Terveyspuhelimien ohjeisiin tuli sellainen muutos edellisen Pasillin ilmestymisen jälkeen, että työntekijän on edelleen itse ilmoitettava sairaslomasta myös esimiehelle. Ainakin tähän mennessä työterveyspuhelimien palvelua

käyttäneiden palaute on ollut positiivista. Ainoastaan pitemmistä sairaslomista ilmoittaminen on koettu tällä järjestelmällä hankalaksi, koska on soitettava terveyspuhelimien joka päivä. Helpommalla pääsee, kun pitemmän sairauden ollessa kyseessä ottaa seuraavaksi päiväksi lääkäriin vastaanottoajan. Näin ollen ei työnantajan kaavailema sairaskustannusten alentamistavoite todennäköisesti tule toteutumaan työnantajan optimistisen kuvitelman mukaisena. Toivottavasti jatkossa palvelua rukataan niin, että on mahdollista saada se 1-3 päivää puhelimella soittamalla, kuten fyysisesti vastaanotto palveluja käyttämäläkin on ollut mahdollista.

Myös hivenen absurdilta tuntuu palvelun tiukka päivämäärä käytäntö. Soittamalla jo edellisenä päivänä (olet jo tehnyt sen päivän työvuoron) saat kehotuksen soittaa uudestaan seuraavana aamuna terveyspuhelimien. Tosin luulisi työnantajan intresseissä olevan saada ilmoitus mahdollisesta työkyvyttömyydestä mahdollisimman aikaisin ennen työvuoron alkua, jolloin korvaavien resursien hankkiminenkin on huomattavasti helpompaa?

Että tällaista tällä kertaa,
AY terveisin Veturitieltä,

Timo "jana" Jantunen

VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN

VOL.62

Talvi on taas käsillä ja valo on kortilla. Ihmisillä siintää unelma kesästä ja lämmöstä. Mutta näillä leveyspiireillä talvi on myös rikkaus jota etelässä ei ole.

Kerronpa teille viihdyttävän tarinan joka perustuu tosita-
pahtumiin, mutta mukana on myös fiktiivinen osa.

Olipa kerran työntekijä joka teki postissa seisomatyötä. Eräänä päivänä työntekijän työpaikka tehtiin päätös että kaikkien työntekijöitten tulee käyttää turvakengiä. Työntekijöille jaettiin koon mukaisia kenkiä ja niiden käyttöä vaadittiin aina tuotantotiloissa kuljettaessa. Työntekijä kuitenkin huomasi hyvin pian, että kengät eivät oikein sovi jalkaan ja kengät aiheuttavat kipua. Huolestunut työntekijä päätti ottaa esimieheensä yhteyttä ja kertoi kenkien aiheuttavan kipua. Esimies oli sitä mieltä, että työntekijän tulee käydä lääkärissä selvittämässä asiaa sillä turvakengiä pitää käyttää. Työntekijä teki työtä käskettyä ja meni työterveyshuoltoon selvittämään asiaa. Työterveyslääkäri totesi, että kengät eivät sovi ja pitää olla sopivat kengät. Samoin lääkäri ihmetteli mitä työntekijä työterveyshuollossa teki kun ei heiltä sopivia kenkiä saanut. Eräänä päivänä esimies päätti hankkia uudet talvikengät. Esimies meni kenkäkauppaan ja avulias myyjä toi esimiehelle kenkiä soviteltavaksi. Yksikään kenkä ei sopinut kunnolla jalkaan ja esimies kertoi tästä myyjälle. Myyjä sanoi, että sinun pitää käydä lääkärissä todistamassa että kenkä ei sovi jalkaan ja passitti esimiehen tiensä.

Tahdoin tuoda esille tämän tarinan innoittamana erikoisen ongelman lokesta ja ULKista. Jos kenkä ei sovi, niin syy on henkilössä ei kengässä. Tässä tarinassa on ajateltu, että kun kerran talo on kengät hankkineet niin silloin niitä tulee pitää millä hinnalla tahansa. Myös terveyden hinnalla. Tahdon tämän kirjoituksen myötä tehdä selväksi, että kenenkään ei tule pitää sellaisia turvakengkiä jalassa jotka eivät sovi jalkaan. Liikkuvassa työssä jossa ollaan runsaasti jalkojen päällä kenkien merkitys korostuu erityisesti tuki- ja liikuntaelin sairauksina. Harva tu-

lee ajatelleeksi, että huonoilla kengillä on vaikutusta jalkojen ja erityisesti selän hyvinvointiin. Tässä tarinassa esimiehen olisi pitänyt pitää huolta, että työntekijälle saadaan juuri sopivat kengät eikä sinnepäin. Jos kohtaat ongelmia turvakengä asioissa ota ensisijaisesti yhteyttä omaan esimieheesi ja jos ongelma ei ratkea on syytä ottaa yhteyttä työsuojeluun. Sellaista tilannetta ei voi olla, että kenenkään tulisi pitää epäsopivia kenkiä jalassaan.

Kuormittavaa joulua

Edellisessä kirjoituksessani otin kantaa jo pitkään itäneeseen ajatukseen henkisestä kuormittuneisuudesta työpaikallamme. Tämä ajatus on itänyt ja alkanut versoa siitä miten lokessa tulisi arvioida henkistä kuormittuneisuutta. Ensisijaisen tärkeää on ymmärtää mitä tarkoitetaan henkisellä kuormalla. Jotta loken kaltaisessa työpaikassa voitaisiin arvioida miten henkistä kuormitusta havainnoidaan on tärkeää tietää mitä havainnoidaan. Esimerkiksi

mikä on kiireen merkitys henkisessä kuormittuneisuudessa ja kuinka moni työntekijä työssään kokee kiireen. Riittääkö, että Reiska tai Pate kahvipöydässä kertoo kokevansa kiirettä työssään ja näin ollen puhuu koko henkilöstön puolesta. Mielestäni ei riitä. Toisaalta mitä tarkoittaa jos puolet henkilöstöstä kokee kiireen henkisenä kuormana? Ja mitä pitäisi tehdä jotta kiire ei aiheuttaisi henkistä kuormitusta? Tämä oli vain yksi esimerkki siitä miten monimuotoinen kysymys henkinen kuormitus on työpaikallamme. Noh, miksi sitten on tärkeää tutkia henkistä kuormittavuutta työpaikalla? Näen asian hyvin yksinkertaisena. Jos asiaa tutkitaan, saadaan kokonaiskuva työpaikamme henkisistä kuormitustekijöistä. Jos tunetaan oire, voidaan keksiä myös lääke kuormitustekijöitten vähentämiseksi. Mielestäni tämä tutkinta tulee tehdä koko lokessa kaikissa työyksiköissä. Pitää perustaa ryhmä analysoimaan tutkinnan tuloksia ja pohtia yhdessä miten me voimme vähentää henkistä kuormitusta. Tähän asti riskienarvioinneissa on keskitytty fyysisiin riskeihin, nyt

on aika tutkia myös henkinen kuormitus. Meidän tulisi kaikkien nähdä tämä mahdollisuutena todelliseen muutokseen luoda nahkamme uuteen tapaan ajatella omaa ja toisten hyvinvointia työssämme. Toivon suopeaa suhtautumista hankkeeseen.

Jahas, tämän Pasillin ilmestymisaikaan on sitten jouluku. On aika hiljentyä joulun viettoon ja harjoittaa jouluaskareita ja traditioita. Haudoilla käynti ja joulupukin kuuma linjan kuuntelu kuuluu omaan joulutraditioon. Ennen oli toisin kun perhe kokoontui joulun viettoon yhdessä, nyt on toisin kun väkeä on siirtynyt ajasta ikuisuuteen. Toivotan oikein hyvää joulua ja uutta vuotta 2017

Jouni Kaiponen
työsuojeluvaltuutettu
loke/ULK

Kulkeeko posti? Meillä Helsingin postikeskuksessa kulkee kyllä, niin että työntekijät ovat monilla osastoilla uupuneita työn paljouteen ja raskauteen. Vuokratyövoimaa on kylläkin ollut ruuhkahuippujen tasaamiseksi. Riittääkö se, kun vakituisille käsipareille olisi tarvetta jo työn sujuvuuden ja työhön sitoutuvuuden kannalta. Monissa työpisteissä tehdään yksipuolista työtä ilman työnkiertoa ja tämä jos mikään kuormittaa tekijää. Seisomatyö on lisääntynyt ja varmasti lisääntyy tulevaisuudessa, joka sekin tuo omia vaivoja työntekijöille. Välillä vaan on yksinkertaisesti pakko päästä istumaan ja lepuuttamaan jalkojaan, mutta missä istut, kun tuolit katoavat luisuilta, manussa tuolia saa välillä metsästä varsinkin, jos haluat omalle kropalle sopivan tuolin. Ja kun lähdet tauolle ja palaat on tuoli saattanut kadota. Mitä tämä kertoo, että meillä on huonoja, vanhoja ja vaarallisiakin tuoleja käytössä. Työntekijät ovat vähään tyytyväisiä osoittaahan sekin että ovat jaksaneet odottaa uusia parempia tuoleja vuosikymmenen. Riskien arvioinneissa ja työpaikkaselvityksissä esim.2011 on asiasta todettu tarvetta mutta ei silloinkaan tapahtunut mitään. Nyt tänä vuonna 2016 on jäl-

leen olleet tapetilla arvioinnit ja selvitykset ja joissa edelleen on mainintaa vanhoista huonoista tuoleista.

Työhyvinvointia ja jaksamista voi parantaa hyvinkin yksinkertaisilla teoilla, jos tahtoa riittää. Tähän päivään mennessä tuota tahtoa ei ole riittänyt ainakaan, jos tuoleista puhutaan.

Työasentojen vaihtelu on sekä selän että yleisen hyvinvoinnin kannalta tärkeää. Kaikessa työssä pitää olla mahdollisuus vaihdella asentoa työpäivän aikana. Sitä edellyttää myös työturvallisuuslaki.

Erilaisissa työtehtävissä monet alaraajoihin kohdistuvat tekijät voivat heikentää jalkaterveyttä ja aiheuttaa jalkasairauksia. Jalkakivut ovat usein myös yhteydessä tuki- ja liikuntaelinsairauksiin. Jalkaterveydestä huolehtiminen tulisi nähdä monipuolisesti osana työhyvinvoinnista huolehtimista. "Työntekijöille uusia tuoleja" -kampanja olisi hieno aloitus vuodelle 2017. Mitäköhän vuoden 2021 riskien arvioinneissa ja työpaikkaselvityksissä lukee asian tiimoilta silloin.

Mitä työnantaja sitten hyötyisi tästä tuoli-kampanjasta, koska siitähän näistä on kyse. Monella tapaa se saattaisi vähentää sairastuvuutta ja jaksamisen kautta työmotivaation paranemista ja saisihan työnantaja hankintakulut vähennyksiin. Sitä vastoin sairaskulut eivät taida olla vähennyskelpoisia. Yrityksissä joissa työntekijöiden työhyvinvoinnin eteen on satsattu, on saatu sairaslomia vähennettyä ja tuottavuus on parantunut.

Jotain hyvää kuitenkin on tapahtunut monella eri osastolla. Laiturialueella valot on saatu toimimaan 2 vuoden jälkeen, lattian paikkauksia on tehty trukkipäylällä ja laiturilla. 2krs keittiötilat on tuunattu, samoin pukuhuone/wc-tilat ovat saaneet uuden lattian ja maalia seiniin. Sisäänkäynti sai uuden asfaltin, jossa ei toivon mukaan tarvitse enää liukastella. Kulmia on suojattu, kaiteita laitettu, kuljettimien alapuolia levytetty. Tason sillan luukkujen tyhjennys huomiovalokin uusittu.

Tässä osa mitä talossa on puolen vuoden aikana tehty ja monta asiaa odottaa tehtäväksi vielä. Toivonkin että manun tuolitkin olisi vihdoin ja viimein hankintalistalla.

Syksy on mennyt parin sitkeän flunssan kanssa ja niin on tainnut monella muullakin työntekijällä se riesana ollut. Mökillä on viikonloppuisin aherrettu ja kaikki pöllit on klapeina pinossa. Viimeiset klapit tuli tehtyä puoli jäisillä pölleillä, mutta onneksi klapikoneen hydraulikka ei pettänyt. Hirveä duuni etten kyllä joka kesä moiseen ryhtyisi, kivaa kuitenkin. Riskejä on arvioitu koko loka/marraskuu ja loput työpaikkakäynnit on kohta tehty. Täytyy myön-

tää että aikaa ja voimia se vaati joka helpottaa kun oppii lisää.

Talvi tekee tuloaan ja yksi kunnan lumimyräkkä on jo ollut joka ei kauan kestänyt kun sade vei kaiken mennessään jättäen mustan synkän asfaltin tähän pimeään vuoden aikaan. Ei paljon mieltä piristä pimeys ja lunta moni odottaakin valoisuuden lisäämiseksi tähän pitkään talveen. Saatatte varmaan aistia että en ole talven ja kylmän ystävänä. Joulusta kuitenkin tykkään. Se onkin kaikkein antoisinta kun voi antaa lahjoja laittaa hyvää ruokaa, olla vain. Monelle joulun on ahdistavaa ja varsinkin jos ei ole ketään jonka kanssa sen voisi jakaa, yksin se ei tunnu kivaltakaan eikä silloin edes ruokaa viitsi laittaa. Minusta on aina tuntunut surulliselta jos joku viettää joulun yksin ja olenkin aikoinani usein pyytänyt yksinäisiä ystäviämme meille jouluksi, ruokaa kun on aina ollut yllin kyllin. Ajat muuttuu lapset on maailmalla mutta kotiin he tulevat ettei yksin tarvitse olla tai ruokaa laittaa. Onneksi tulevat.

Tällä runolla haluan toivottaa kaikille Hyvää Joulua ja onnellista Uutta vuotta 2017.

Elämän huntu

Tumma huntu harteillaan,
yksin tuolissaan hän istuu.
Tulen leikkiä seuraa katseellaan,
kuin takasta muistoja esiin kutsuu.

Mennyttä vuotta hän muistelee,
kuvat mielen pinnalle tulvi.
Ilot, murheet muistoina kulkee,
kyynel poskellekin vierii.

Väillä hymyn kaareutuu suu
ja silmät ilosta kirkastuu.
Sitten taas niiden väri tummuu,
tulen kajo niistä heijastuu.

Siinä tovin jo istuuttuaan,
nousee siitä hän seisomaan.
Tumman hunnan puottaa harteitaan,
kuin ei sitä olisi ollutkaan.

Nostaa maljan kirkkaan elämälle,
menneelle ja uudelle tulevalle.
Tulen hohde hiuksillaan,
on valmis elämään kohtaamaan.

Someron sanomat 8.1.2016 kirjoittanut Mirja Myllyoja

Tuula Syrjäläinen työsuojeluvaltuutettu Hki pok

Risto-sedän riskikartoitus osa 3

Hyvät ja turvalliset joulut ja uudet vuodet kaikille, luettepa tätä joko ennen joulua tai myöhemmin. Koska joulunvietto on riskaabelia hommaa, sen pitämiseen tulisi käydä kurssi, jos nyt jotain voi päätellä väkivaltatilastoista. Monet postilaiset vihaavat joulua, enkä yhtään ihmettele. Moni ei vain tohdi sanoa sitä ääneen. Jouluruuhkan jälkeen ei ehkä haluta hössötystä, vaan ainoastaan lepoa.

Minulle joulu on menettänyt merkityksensä sen jälkeen kun lapset kasvoivat isoiksi, ja Pauli Kemppainen lopetti pukkiahomman. Joku viettää joulua erään Palestiinassa syntyneen muistoksi, ja jonkun mielestä kauppatohina pitää pyörät pyörimässä työpaikkoja turvaten. Kuka mitenkään.

Tosi iso riski joulunaikaan on ylensyöminen. Siinä voi pahimmillaan lihoa. Vakavasti puhuen, liikalihavuudella on yhteys metaboliseen oireyhtymään, aikuistyyppin diabetekseen, sepelvaltimotautiin, sappikiviin, nivelrikkoon ja useisiin syöpiin. Pienikin painonpudotus pidentää elinikää ja lisää elämänlaatua. Kun lapiotte kaksin käsin joulukerkkuja, niin älkää tulko sitten valittamaan, ettei teitä ole varoitettu.

Minä ja moni muu olemme joskus kokeilleet joulupukkinä olemista, joten toisenlaisiin tehtäviin tutustuminen voi olla mielenkiintoista. Joillakin yrityksillä on sisäisiä ohjelmia, joissa pääsee työnvaihtokokeiluun. Meilläkin on

vähän vastaava ohjelma. Sen nimi on Uusi Polku. Joskus se on mahdollista firman sisällä. Silloin sen nimi on Työnkierto. Pomo ohjaa uuteen pisteeseen, ja siinä olet kuin Liisa Ihmemaassa: ”Hei jätkät, mitä täällä kuuluu tehdä?” Sanomattakin on selvää, että työnopastus on vähintäänkin kirjavaa. Onneksi sentään laatu ja työhyvinvointi pysyvät korkeina, vakuuttaa työnantaja. Postihan panostaa juuri työhyvinvointiin. (Point 16/9).

Ulkin uusi esimiesaluesysteemi luotiin resurssien kohdentamisen turvaamiseksi, ja työnkiertoteema yhdistetään tähän ”positiivisena asiana”. Me olemme osastoilla aina tehneet itseohjautuvaa kiertoa keskenämme ilman isompaa numeroa. Osaaminen on varmistettu porukassa. Työterveyshoitaja sanoi työnkierron olevan hyvä asia, johon kolleega totesi, että jos on jo valmiiksi pakettiosastolla sökönä, niin ei siinä Kiinakapulan heitto asiaa auta, ei, vaikka hoitaja käski polvella avittaa. Tätä seläntuhoamistoimintoa ollaan tutkimassa. On tullut vaikutelma, että mahdetaanko oikeasti ymmärtää, millaisessa fyysisessä kunnossa väkemme on. Meillä on vanha ikärakenne. Me olemme resurssimme jo antaneet. Pari vuotta meitä vedätettiin tuotantobonus-leikillä. Sitten taas alettiin puhua normaalijoutuisuudesta. On tullut uusia työtehtäviä selänkiertoineen ja taivutuksineen. Jostain syystä työnkeventämistoimia ei nähdä investointina ja kokonaiskustannusten alenemisena. Silloin sana Työhyvinvointikin olisi duunareille enemmän konkretiaa.

Asia on muutenkin ollut esillä syksyn Voice-kyselyn ja lokakuun työterveysmuutoksen takia. Kyseessä on sitoutumisen tason mittaus. Toivottavasti tällä tarkoitetaan molempia osapuolia. Toivottavasti myös ymmärretään, että vastaamatta jättäminenkin on mielipide. Monet aikaisemmin vastanneet ovat turhautuneet kun asiat eivät

muutu. Aikaisemmista tuotannon vastausprosentteista pitäisi kyetä jotain päättelemään, vaikka ne tänä vuonna nousivat 11 %. Voicen projektipäällikkö käyttää termejä suorituksen mahdollistaminen ja henkilöstön omistautuminen. Minä näen ne omassa työympäristössäni syynä ja seurauksena. Jos työntekijälle annetaan mahdollisuus työsuoritukseen terveenä pysyen, on hänen työtuloksensa ja omistautumisensa parempi.

Lopuksi totean, että jos ette tätä jouluna muistaneet, niin ensi vuonna sitten. Postilaisen ykköslahjatoive on support pillow.

PS. Muistakaa liukkaiden kelien varalle: ”Ollaanpa turvallisesti tai ollaan pian turvallaan.”

Risto Järvenpää, ts-asiamies, Ulk Siipitie

Puoluerajat ylittäen, valtionyritystä maton alle lakaisten

Keskustelu postilain uudistamisesta käy kuumana. Onkin valitettavaa, että sitä tuntuvat käyvän tällä hetkellä lähinnä postin henkilöstön edustajat sekä Suomen Posti Oy:n työnantajapuoli. Perin valitettavaa. Ilmeisesti Keskusta suurimpana hallituspuolueena ei uskalla tunnustaa, että nyt ei olla täysin pidetty maaseutu-Suomen puolia. Oppositiolle tuntuu olevan taas kova paikka myöntää, että yksityisten terveydenhoitopalvelujen toteuttaminen on lähtökohtaisesti väärin, mutta postia voi jakaa mikä tahansa nakkikioskiyrittäjä. Onkin viisasta olla vaiti ja keskittyä tekemään loput valtiopäivien varjobudjetit valmiiksi. Kuten eräs ansioitunut ”ay-jyrä” totesi: ”Kaikki pihalla kuin mitkäkin helvetin lumiukot!” Irtopisteitä keräävä poliitiko voisikin tehdä purevan meemin, jossa rinnastaa vaikkapa, että Patrian aseitakin voisi aivan vastaavasti tuottaa vaikkapa tilauksia rukoilevalla puusahalla. Käsitykset valtionomistajuudesta ja siihen liittyvistä periaatteista ovat lähtökohtaisin läpimätiä.

Nyt, että ei jeesusteleva syyttäväsoarmi liikaa näistä syytöksistä syyhyäisi, totean totuuden rakastajana, että en lähde kieltämään totuutta siitä todellisuudesta, mikä liittyy kirjevolyymien määrään osana päivittäin jaettua postia. Siksi, koska totuuden myöntäminen usein tuntuukin kipeältä, otan tässä yhteydessä pari tarkastelunäkökulmaa osoittaakseni, että kyllä niitä totuudelle kaihtimet toimistossaan tai kesämökkillään kääntäviä riittää valmiiksi. Alkuun on hyvä tarkastella itse lakia, tämän jälkeen tartun pariin postin julkiseen imagoon ja sen ydintoiminnan valtionyrityksenä liittyviin ongelmiin

Kuten PAU:n puheenjohtaja Heidi Nieminen selkeästi PAU:n liittovaltuustossa 22.11 ilmaisi tulee postilain luonnoksen(<https://www.lvm.fi/lausuntopyynnot/-/mahti/asiakirja/217243>) 19§:n yleispalveluvelvoitteen

laatustandardia määrittävä luonnos tarkoittamaan uuden lain mennessä läpi tarkoittamaan yksiselitteisesti sitä, että postia voi jakaa jopa kahtena päivänä viikossa: ”Yleispalveluun kuuluvat kotimaan kirjelähetykset, jotka on jätetty yleispalvelun tarjoajan välitettäväksi ja joista on maksettu voimassa oleva maksu, on jaettava siten, että lähetyksistä vähintään 50 prosenttia on perillä viimeistään jättöpäivästä lukien neljäntenä arkipäivänä ja vähintään 97 prosenttia viimeistään viidentenä arkipäivänä.” Luonnoksen 17§:ssa olevalla keräily ja jakelua koskevalla kirjauksella kirjelähetysten keräilyä ja jakelua koskevasta päivittäisestä velvoitteesta, joka linkitetään 19§ ei ole näin lain suhteen mitään merkitystä.

Mediassa kutakuinkin ainoa nämä tosiasiat tunnustanut ja niistä uutisoinut media on ollut YLE, joka vaivautui jopa uutisoimaan 7.11 postilain uudistuksesta (<http://yle.fi/uutiset/3-9277966>). Kiusallista tuntuukin olevan myöntää yleisessä työllisyystilanteessa uuden lain selkeät vaikutukset työllisyyteen. Tässä ikävä kyllä Nieminen tuntuu jäävän jatkuvasti yksin. Ja kun yksi itsenäisen Suomen historian suurimmasta työnantajista kykenee lain muutoksin vähentämään sadoittain tai tuhansittain työntekijöitä niin kipeähän se varmasti tekee.

Toisaalta myöntää täytyy, että kokonaan oma keskustelunsa on se missä määrin poliittisella päätöksenteolla on enää yhteyttä totuuteen. Hallituksen kovat työllisyystavoitteet ja opposition vaateet työllisyysvaikutuksiin tähtäävistä poliittisista päätöksistä ovat liian kiusallinen paikka postialan murroksessa. Posti tuntuukin kaiken poliittisen päätöksenteon näkökulmasta kiusalliselta historialliselta jäänteeltä, minkä paketoiminen tuntuu varmasti helpotukselta oikealla, vasemmalla kuin keskellä Järvi-Suomea. En tahdo uskoa, että esimerkiksi alan murroksen

siirtymäajan ottava ratkaisu, joka turvaisi työpaikat ympäri Suomea (lue Keskustalainen aluepoliittinen utopia) ei olisi kansantaloudellisestakin näkökulmasta järkevämpi ratkaisu. Herääkin kysymys laitetaanko Posti pörssi-kuntoon hankkiutumalla eroon ensinnäkin turhista lainvelvoitteista, sekä karsimalla työvoimakustannukset mahdollisimman alas.

Vaikka Postin irtisanomisuutisiin olisi turtunut vuosien saatossa kuin maailman nälänhätään liittyviin uutisointiin niin ainakin itse myönnän saavani avoimesti Hannu Karpon kaltaista sadistista mielihyvää siitä että Postin yritysmainetta ei enää liene mahdollista pelastaa. En tiedä onko tässä syynä yleisesti uutiset toistuvista irtisanomisista, palvelun takkuavuudesta vai jopa siitä, että Posti ei ilmeisesti kykene nykylain puitteissakaan toimintaansa toteuttamaan. Viestintäministeriö asetti nimittäin Postille 100 000 euron uhkasakon 7.11 koskien ”jatkuvia häiriöitä viisipäiväisessä jakelussa” (<http://yle.fi/uutiset/3-9276740>). Helsingin Sanomat taas älysi 14.11 jutussaan (<http://yle.fi/uutiset/3-9276740>), että postin käsittelemistä kirjeistä tulee leimatuksi vain murto-osa. Onpas noloa. Vielä nolompaa olisikin myöntää, että Postin vähennyksiin keskittyvä henkilöstöpolitiikka on ollut valtionyritykseltä järkevää toimintaa. Jakelu muuttuu monipalvelutoiminnaksi, jossa leikataan ruohoa vanhusta kädestä pitäen ja kohta varmaan leikataan hiuksia autonpesun yhteydessä. Tulipa taas turvattua työtä. Posti jäi vain ikävä kyllä jakamatta. Noloa on myöntää, että henkilöstövähennysten jälkeen itse jo lähtökohtaisin kuormittava työ ei ole selkeästi oikein mitoitettu. Miten muuten siinä postinjake-

lussa olisi ongelmia?

Mutta eipä hätää kyllä postilaissa on myös työllistävä vaikutus! Kuten puheenjohtaja Nieminen totesi sisältää 17§:n luonnos kirjauksen, jossa Viestintäviraston määrittelemillä alueilla, joissa ei ole sanomalehtien varhaisjakeluverkkoa on yleispalvelun tarjoajan järjestävä hankintamenettely jakelun osalta. No niin! Kyllä ne historian jäänteet saadaan sinne proaktiivisesti toimintaympäristönsä reagoivaan moderniin yritykseenkin, kun laitetaan keskijohtoa vähän papereita pyörittelemään! Tuloksena on kannattamatonta työtä kilpailuttamaan kannattamattomia reittejä tai kilpailijoiden astuessa reiteille Postin oman toiminnan kannattamattomaksi tekevää toimintaa ylipäätänsä! Koen pientä onnea aluepolitiikan ja haja-asutusseudun tulevaisuuteen tähtäävistä laserin tarkoista visioista.

Postilain luonnoksen 38§:n osoiterekisterin luovutukseen liittyvää luonnosta en olekaan vielä kommentoinut. Parempi ollakin kommentoimatta, että ei tule suomalaista puoluepolitiikkaa liian herjattua. Luonnoksen mahdollistaessa osoitetietojen luovuttamisen Postin omasta rekisteristä heikentyy paitsi Postin kilpailuasetelma niin vaarantuu myös nimittäin yksityishenkilöiden henkilöllisyyden suoja. Onpas perin noloa. Kun hallitus otti turvallisuuden keskeisesti osaksi hallitusohjelmaansa niin ehkä oppositio olikin yhdessä asiassa kaukaa viisas vaatiessaan toukokuussa selitystä poliisien määrästä.

Joonas Pulkkinen

Uusi postilaki ei uudista vaan lopettaa postitoimen Suomesta

Saattaa kuulostaa oudolta väitteeltä, mutta tutustuminen liikenne- ja viestintäministeriön esitykseen uudeksi postilaiksi todistaa väitteen oikeaksi. Suomalainen postitoiminta on pitkälti rakentunut ns. peruspalvelutuotteen ympärille. Kymmeniä vuosia käytössä ollut yön yli ykkösluokka ja edellisen uudistuksen tuoma kahden yön peruspalvelutuotteet ovat vaatineet nykyisen tiheän ja nopean keräily-, kuljetus- ja jakeluverkon. Tämä on mahdollistanut myös muille tuotteille, kuten lehdille ja pakeille kohtuullisen palvelutason.

Annettu lakiesitys hidastaisi kirjeen kulkua merkittävästi, neljään tai viiteen päivään. Kirje on edelleen houkutteleva vaihtoehto toimittaa eteenpäin viestejä – onnitelukortteja, laskuja, asiapapereita, pientavaraa yms., mutta tuskin enää sitten jos kirjeen vauhti hidastuu päivästä viikkoon.

Edellä mainittu antaa Postille mahdollisuuden harventaa jakelukertoja esim. kolmeen kertaan viikossa; poikkeuksena ne alueet joissa ei ole ns. varhaisjakelua. Tämä taas olisi lähes kohtalokasta lehdille. Maassamme ilmestyy runsaat kaksisataa lehteä, joista kaikki käyttävät ainakin osittain Postin palveluja. Lehdet joutuisivat rukkaamaan ilmestymispäiväänsä ja näin ollen saattaisivat menettää merkityksensä. Tuskin lehti joka ei osaa kertoa ilmestymispäiväänsä saa tilauksia puhumattakaan mainoksista tai ilmoituksista. Niistähän lehdet tulonsa saavat. Edessä olisi lehtikuolemia kiihtyvällä tahdilla. Postilakiuudistus ei lupaa hyvää myöskään lehtien toimituksille, painaloille eikä paperiteollisuudelle.

Vaikka tulevaisuutta on vaikea ennustaa, on selvä, että uudistus olisi katastrofi omalle alallemme. Jo pelkästään edellä mainittu kolmen päivän jakelu veisi runsaasti työpaikkoja jakelusta. Laissa on myös mahdollisuus siirtyä luukkujakelu sijasta rappujen ala-aulassa oleviin lokerikkoihin, myös tämä heikentäisi alan työllisyyttä. Jakelutyöpaikkojen toinen merkittävä uhka on lakiin kirjattu velvoite hankintamenettely (jakelu ulkoistaminen) haja-asutusalueilla. Laki kirjaimellisesti noudattamalla Postin oma väki olisi viimeinen joka työn saisi tehdä. Alalle syntyisi jopa tuhansia itsensä työllistäviä toiminimiä, joiden etua ei valvo kukaan.

Meillä käsittelyssä työpaikkakato olisi hitaampaa, mutta varmasti lähetysmäärien lasku muuttuvat käsittelyajat vähentäisivät työpaikkoja sekä rukkaisivat työvuo-

roja.

Mihin uudistuksella todella pyritään? On selvää, että vielä pitkään on tarvetta nykyisen kaltaiseen nopeahkoon postitoimintaan. Jos Posti OY ei tarjoa korvaavia palveluja, niin sen tekee joku muu. Kysymys lienee samasta kuin Sote - uudistuksessa, ideologisesta julkisen tahon tuottamien palvelujen yksityistämisestä.

Lisäksi pelkona on, että Posti oyj ajaminen lakiteitse täysin kuralle kapsahtaa veronmaksajien nilkkaan. Postitoimintaa tuskin ihan ei vielä voida kokonaan lopettaa.

Topi Saksala

30 vuotta solidaarisuutta!

Sask järjesti lauantaina 19.11.2016 jälleen solidaarisuuspäivät, jotka osuivat vaihteeksi Helsinkiin.

Tänä vuonna Sask täytti 30 vuotta ja seminaari oli sen mukaisesti aikaa tutkiva ja mitä haasteita on yhä puitava. Globaaleista tuotantoketjuista ja työelämän huonontamisesta puitiin paneeli- ja yleisökeskusteluna, jossa oli mukana Juha Siltala Helsingin yliopistosta, Heli Puura TEAM:sta, Ralf Sund STTK:sta ja keskustelua johti David Seligson ILOsta.

Esiin nousi nykypäivän arvot ja mitä keinoja tarvitaan siitä selviytymiseen. Suomi loi vain 100 vuodessa köyhästä ja sodan runtelemasta maasta hyvinvointivaltion, jolla siis työaika saatiin puolitettyä alkuperäisestä ja saimme työttömyysturvan. Nyt kehitys on jysähtänyt paikoilleen ja meillä on KiKy -sopimus, joka tekee juuri päinvastoin, työn tuottavuuden kautta. Markkinatalous on ahneuden rikkoma, ja kysynnän puute on ongelma, länsimaiset kuluttajat ovat tulleet varovaisiksi kuluttajiksi.

Maailmalla on jo merkkejä vastavuoroisesti esiin nousevasta nationalismista kuten Brexit ja Trump, joka on huolestuttavaa, jos se leviää useampiin maihin, sillä se lietsoo terrorismia, levottomuuksia, epäluuloja ja muureja. Ja Trump taas on keksinyt liian helppoja vastauksia niitä haluaville kansalaisille, mutta edes Trump ei voi muuttaa sitä suuntaa, johon tuloerot ovat johtamassa.

Meillä teollisuus on oltava kannattavaa ja aina

on panostettu osaamiseen, mutta nyt siitä ollaan tinkimässä, mikä on todella typerää, samalla on elinikäinen oppiminen on vaarassa. Samalla olisi pidettävä riittävä investointitaso yllä. Digitalisaatiokin tulee, mutta ei tee suurta muutosta. Nyt on elinkaariajattelua ja asiakasnäkökulmaa mukana. Kannattavan toiminnan painopisteitä ovat hyvä laatu, tasainen toimintavarmuus, ympäristöarvot, asiakkaalle sopivaa, tuotanto eettisesti kestävä ja oltava oikeusvaltion alaista, jossa markkinat toimii ja tietysti fiksua porukkaa, joka voi tehdä yhteistyötä pohjalta johtoon asti, mukana osaavat luottamusmiehet ja demokraattinen henkilöstöpolitiikka. Nyt ay-tilanne ei vain ole hyvä maailmanlaajuisesti, vaikka olemme muuten globalisaatiossa mukana.

On kidutusta, vainoa ja murhia, pirstoutuneita pikkuliittoja. Tähän auttaa vain eheät ammattiliitot ja korkea järjestäytymisaste! Vuokratyöläisten järjestäytyminen myös tärkeää, sillä yhdessä vaikuttaminen takaa paremmat neuvotteluasemat.

Hallituksen pakkolait ja leikkaukset, työntekijän etujen karsimiset... nyt palkansaajapiireissä on oltava heillä, että päättäjiin valitaan työntekijän asioita ajattelevia edustajia! Yhteiskunta on lyhytnäköistynyt kvartaalitaloudessaan! Onneksi nyt on sentään maailmassa herätty

ilmastomuutokseen! Niin kamala asia kuin se onkin, se on juuri se tarvittava linkki todelliseen muutokseen, kun asialla on YK ja G20.

Seminaarissa oli paikalle kutsuttuina myös SASK:n kordinaattoreita projektikohteista ympäri maailmaa. Etelän työelämästä kuultiin nuotiopiiritarinoita Mosambikista, Ghanasta, Ecuadorista, Intiasta ja Filippiineiltä. Jokainen kertoi aluksi, miten asiat olivat ennen kuin SASK oli tullut mukaan ja auttanut kohteissa ihmisiä monin tavoin pitämään itse asioista huolta. SASK on kouluttanut ja tukenut palkkaamalla ihmisiä tehtäviinsä, joten Suomi on tätä kautta auttanut siellä missä ihmis- ja työoikeudet ovat olleet rempallaan ja antanut työntekijöille mahdollisuuden järjestäytyä, ajaa oikeuksiaan. Myös naiset ovat päässeet

mukaan työelämään ja vaikuttamaan itsekin liiton toimintoihin eri tasoilla, jopa huipulla.

Kun saisimmekin kaikki näkemään asiat solidaarisemmin, sillä saisi enemmän ihmisiä koskevia asioita eteenpäin. Reilut säädökset, lokaalit asiat arvoonsa ja yhteiskuntavastuuta - kehitysmaissa samoin, arvokasta työtä aina!

Solidaarisuus on kauasnäköistä ja viisaalla tavalla itsekästä!

Lue lisää <https://www.facebook.com/SASK.fi/> tai <http://www.sask.fi/kaikki/122-uuuutiset/tapahtumat/solidaarisuuspaivat/939-suomi-ei-kuulu-globalisaation-havaijiin>

Madventures- näkökulmaa globalisaatioon ihmissyöjien kylässä

Joka paikan seikkailijakaksikko Riku Rantala ja Tunna Milonoff osallistuivat hekin SASK:n solidaarisuuspäiville, herättämässä ennakkoluulojen häättämiseen muutamia faktoja pöytään. Nämä kaverit ovat maailmalla oudompiakin kulttuureita tavanneet, joten voidaan katsoa, että kyseessä on varsin pätevä ohjaajat.

Kulttuurikohtaamiseen onkin selvä nyrkkisääntö: Tunnista erojen taustat! Ihmisten kohtaamisen seikat vaihtelevat ja se miten luottamus syntyy. Kulttuuri on jäävuori, josta vain pieni osa asioita on päällepäin nähtävissä, muista siis kunnioittaa niitä joita et voi silmin nähdä! Kaksikolla oli kyliin ja asuinpaikoille menossa aina omat riskinsä, vaikka opas olisikin kynnystä madaltamassa, mitä tahansa saattoi olla vastassa. Ei ole ollut Interpol eikä mikään swap turvaamassa selustaa Naton turvajoukoista puhumattakaan, sinne on aina puskettu tietoisina mahdollisista riskeistä. Jos huonosti käy, se sitten siinä ja koko reissu on ollut turha.

Papua-Uusi-Guineassa sakean viidakon läpi kaverit lähestyivät kaukaista kylää, ihmisiä joiden tunnettiin harjoittavan kannibalismia. Opas mukanaan he lähestyivät heimon kylää ja he näkevätkin ihmisen, kylään palaamassa olleen naisen - siistiä! Eikun seuraamaan, mutta Tunna varoittelee edellä menevää Rikua olemaan erittäin varovainen. Tunna vain hokee "ole varovainen", ja nainen ohjaa heidät suoraan aukealla sijaitsevaan kylään, joka vaikuttaa ensin autiolta, mutta yhtäkkiä kylän miehet hyökkäävät keihäineen esiin, huutaen uhkavia sotahuutoja, kalistaen veitsiä! Opas rientää apuun ja selittää, että tuntee päällikön, että tulevat rauhassa... sel-

viää että kyseessä onkin rituaalilyhyökkäys ja että heidän saapumistaan on seurattu jo pitkään. Sitten heimon naiset tulevat esiin ja halaten ympäröivät heidät. Riku ja Tunna myöntävät, että osasivat odottaa yhteenottoa, sillä jos heimo olisi halunnut tehdä heille jotain pahaa, he olisivat tunteneet siitä nahoissaan jo paljon aiemmin... heimopäällikkö oli ollut tietoinen heistä jo 24-36 tuntia aiemmin maillaan, mutta koska he vaikuttivat harmittomilta, he pääsivät läpi. Outo retkue, jossa hoikka pitkätukainen mies tuijottaa väliin mustaa laatikkoa ja lihavaa miestä hinataan vuorenrinteitä ylös!

Opas varoitteli heitä ottamasta heti puheeksi ihmissyöntiä, koska vaikka se on perinne, niin se on nykyään myös laissa kielletty. Niinpä kun he siellä perämetissä viipyivät heimon vieraana ja kuudentena päivää olivat lähdössä metsästäämään ja Riku oli pukeutunut pelkkään ruohohameeseen. Siinä hameineen sitten viidakon reunaa pitkin mennessään he kuuluivat kohta takaansa hurjan naurun remakan - Tunna kääntyi katsomaan taakseen ja näki Rikun ruohohameessaan, joka oli saanut aurinkoa, mutta ei ollut ruskea vaan vaaleanpunainen. Siellä sitten naisia ja lapsia revittiin ulos majoistaan katsomaan tätä näkyä miehestä ruohohameessa. Mutta siellä oli myös sellanen 200-kiloinen emäsika ja yhdennäköisyys oli niin valtava, että universaali huumori kukki sinä päivänä! Niin valtavasti, että he saivat heti seuraavana päivänä erittäin harvinaislaatuisten haastattelun kylän vanhimmalta, joka kertoi heille ihmissyönnistä, joka muuten ei ole sitä, että jos jotakuta vähän hiukoo, niin joku kolokataan ja vedetään huiviin - ei, vaan heillä se rituaalioimaista heimonsisäistä... vähän niinkuin toisenlaiset hautajaiskahvit.

Tämä heimopäällikkö itki, hänestä oli kovin surullista, että tämä perinne on katoamassa, mutta kovasti toivoi, että hänen poikansa jonain päivänä hänet söisi. Koska heidän uskomuksena mukaan tätä kautta välittyy se tuhansien vuosien ja sukupolvien eletty viisaus, voima ja kunnia, magia ja monet positiiviset asiat ikäänkuin eteenpäin.

Poislähdön hetkellä tuli vielä pyyntö, että voisivatko he halata jokaista kylässä? Riku ja Tunna totesivat, että "ilman muuta" ja sitten kyläläiset asettuivat jonoon ja alettiin halia. Siinä meni lähtöseremoniassa noin 3 tuntia ja kun he olivat kävelemässä takaisin sinne pöpelikköön, kyläläiset kertoivat vielä, että ovat antaneet sille sialle nimen Riku, joka oli valtavan suuri kunnia, sillä sika on siellä todella arvokas ja tärkeä eläin. Tämä oli tari-

na äärimmäisten kulttuurien kohtaamisesta globalisaation ääri rajoilla. Mutta kohtaamisissa epämukavuusalueelle meneminen palkitsee aina, kuten tässäkin esimerkissä se on helppo todeta.

Kylässä he olivat alkuseremonioitten jälkeen kuulleet myös kahdesta kiinalaisesta, jotka oli pudotettu keskelle kylää helikopterista ja että he olivat tappaneet ne heti. Riku ja Tunna olivat ajatelleet, että toivottavasti heillä menee vähän paremmin, kunnes kuuluivat tappamiselle syyn. Nehän olivat tiedustelijoita, ne kiinalaiset. Koska tuolla alueella on paljon kansainvälisiä intressejä, nimenomaan siinä heimon alueella: arvokkaita mineraaleja! Siellä toimii mm. Etelä-Afrikkais-Australialainen kaivosfirma ja alueella on arvioitu olevan miljoonien dollareiden kultavarannot ja miljardien dollareiden kuparivarannot. Ja kun maassa hallinto on vielä erittäin huono, täysin korruptoitunut valtio, jonka pääkaupunki Port Moresby on rankeerattu maailman vitumaisimmaksi paikaksi elää, niin siitä voi vetää johtopäätöksiä, miksi heimo pitää niin tiukasti puoliaan.

Kun Riku ja Tunna olivat lähteneet auton kanssa lentokentältä tälle reissulle kohti tätä kylää, he olivat joutuneet kiertämään melkoisen lenkin, välttääkseen levottomuuksia, kun porukka oli hyökännyt viidakosta keihäiden ja jousipyssyjen kanssa poliisiasemalle, koska olivat eri mieltä, miten maanomistuskuviot siellä menee. Huhupuheet myös kertoivat mitä siitä seuraa, jos kiinalaisten tutkimukset etenee... Kulttuurishokkia edisti vielä yli 1000 erilaista puhuttua kieltä, jotka on syntyneet toisistaan erilleen jääneillä alueilla, koska maasto on todella vaikeakulkuista. Ja jos jotain olisi mennyt pahasti mönkään - pk-yrittäjät Suomesta, omalla riskillä, kukaan ei olisi tullut apuun, eikä olisi edes uutisoanut asiasta. Kaille oli kyllä looginen selitys, kun sen sitten sai ymmärtää. Kuten rituaalilyhyökkäys näytön vuoksi ja se kannibalismi. Normaalisti siellä metsästyksellä saa vain pientä saalista harvakseltaan, kuten hyönteisiä, matelijoita, sammakoita ja pikkulintuja, joten mitään ei haaskata.

Tulevaisuuden trendejä globaalisti leimaa varmasti muutostyö -millainen? Sopeutujat selviävät muutoksessa parhaiten! Kyse on itsensä ylittämistä ja likoon laittamisesta, henkinen kasvu tapahtuu epämukavuusalueella.

Vähän toisenlainen ihmislihaan ja likoamiseen liittyvä tapaus sattui Tokiossa. Riku hävisi Tunnalle kivi-paperi-sakset -leikin (taas) ja päättyi sushialustaksi vastavetona naisia alentavasta työstä. Ennen sushialus-

taksi soveltumista tehokas puhdistautuminen on välttämätöntä, joten Riku kylpyläosaston altaalla muniin liottelellen tuumi tulevaa työvuoroaan: "Jahas, eräs toimistopäivä taas edessä". Riku kertoo heidän aina yrittäneen ymmärtää käyttäytymisen syitä kulttuurin ohessa, vaikka olisi ollut monesti helpompi vain dissaata ja todeta, et nää on vitun hulluja. Mihin sitten tarvitaan solidaarisuutta? Niin kauan kuin maailmassa on jotain päin persettä, kun on ongelmia ympäristön, puhtaan veden, väkiluvun, eriarvoisuuden ja ruokatuotannon kanssa, näistä pitää puhua! Nyt on viisauden, älykkyyden ja solidaarisuuden aika, koska meillä on kaikkea siihen apuna, nykypäivän teknologiaa, innovaatioita, nopeaa tiedonsiirtoa ja digitalisaatio. Koska kaikkia ihmisiä maailmassa yhdistää se, että ihminen haluaa aina kuitenkin tehdä jotain omaa! Riku Ja Tunna ovat raivanneet meille muille myös avoimuuden mallin, sen mihin pystyy, kun haluaa ymmärtää ja kun laittaa sen saavuttamiseksi itsensä likoon asian puolesta. Kun poistuu mukavuusalueelta, se ei aina ole mukavaa, mutta jälkeinpäin kiittää itseään!

**Helena Aarnio -
solidaarisuusvastaava**

Digi-Ankka ja Alpo

Lohjalla ja Kauniaisissa on päiväpostin jakelu takkuillut viime aikoina lokakuun lopulla tapahtuneen jakelun esityömenetelmän kokonaismuutoksen takia. Lohjalla yhdistettiin Liikuntalinnaan Elcoteg Oy:n vanhoihin tiloihin Länsi-Louhenkadulla Lohjan keskustassa 08100 ja 08150 jakelut sekä 08150 terminaali. Samalla ilmeisesti jakelijoita vähennettiin ja kahden tunnin osareilla paikataan tällä hetkellä puuttuvaa työmiehitystä.

Lohjan Virkkalaan on jo pitkään jaettu postit autolla arkisin noin kello 18 aikoihin. Posti on nyt takkuillut jo useamman viikon ajan. Välillä posti jää kokonaan jakamatta, välillä postia jaetaan 2-3 kertaa päivässä aikavälillä 8.30 – 23.45 ja joskus jopa lauantaisin – vanhemmille tosiaan tuli Pirkka lehti lauantaina pari viikkoa sitten. Tässä ei todellakaan ole mitään järkeä. Miksi kaikki toimivat systeemit pitää aina purkaa ja koko prosessi sitten samalla sössiä pahemman kerran? Pieni ihminen (lue: postityöntekijä / vastaanoton laituritoiminnon materiaalivirran koordinaattori) ei vaan nyt oikein ymmärrä tätä asiaa sitten ollenkaan.

Kauniaisissa postia ei oltu jaettu viikkoon ja syyksi ker-

rottiin sama jakelun esityömenetelmän muutos, lumiongelmat, hajonneet moottoripyörät jne. Mutta ei se auta yhtään kun posti ei liiku eteenpäin. Aikakausilehdet jäävät tulematta, laskut ehtivät eräännyä ja pahimmassa tapauksessa / skenaariossa kirjeet seisovat jopa toista viikkoa täynnä olevassa postilaatikossa.

Tässä lähellä Virkkalan Maksjoella tapahtui vähän aikaa sitten sama moka – postin jakelijan reittiä muutettiin ja Maksjoen koululla oleva postilaatikko jäi tyhjentämättä viikon ajan. Ei se ole postinjakajan vika – vaan hänen esimiestensä tai tuotantosuunnittelijoiden, jotka eivät ymmärrä koko postin prosessista yhtikäs mitään. Jos kunnan ohjeistusta ei saada aikaiseksi tai miehitystä eri työtehtäviin ei kerta kaikkiaan ole tarpeeksi, niin tämä on syy ja seuraus (kiitos ilmalan pentagonissa istuville postin johtajille jatkuvista henkilöstön yt vähennyksistä! Ei näin!): Kunnan katastrofi.

Sama jakelun esityömenetelmän muutos otetaan kuluvan vuoden lopussa / ensi vuoden alussa koko Uudellamaalla käyttöön. Odotettavissa on siis todella isoja ongelmia postinjakeluun. Valituksia postin palveluiden luotettavuudesta tulee varmasti tuhansittain lisää tulevai-

suudessa. Mutta parantaako aika kaikki haavat ja luo uusia tuulia postin palveluihin. Se nähdään sitten joskus myöhemmin. Paljon myöhemmin.

Monessa paikassa ympäri Suomen sanomalehtiä ei enää jaeta aamulla erikseen vaan myöhään päiväpostin mukana. Länsi-Uusimaa -lehti menee myös päiväjakeluun piakkoin. Sen jälkeen on hyvin todennäköistä, että ihmiset lopettavat päivälehden tilaamisen täällä Lohjan seudulla kokonaan kun eivät saa vanhasta tottumuksesta lehtiään aamulla aamukahvin yhteydessä luettavaksi. Huono juttu, koska minusta paikallislehdet kuuluvat Suomessa asiaan. Onneksi sentään on kirjastoja, joissa lehdet voi käydä lukemassa myöhemmin saman päivän aikana tai samalla viikolla. Ja iso osa lehdistä löytyy nykyään myös internetistä digitaalisina versioina. Se ei tosin ole sama asia ollenkaan.

Ihmiset ovat myös valittaneet, että Aku Ankka ei enää ehdi keskiviikoksi koko Suomeen luettavaksi. Sanoma konserni on tutkinut asiaa Postin kanssa – ratkaisu ei ole helppo yhtälö. Aku Ankka lehti on kuitenkin keksinyt tähän ongelmaan jo oman ratkaisunsa. Jos he saavat ajoissa tiedon isoista jakeluongelmista ympäri Suomen niin he avaavat digitaalisen Aku Ankan (lue: Lataamo!) ilmaiseksi viikoksi luettavaksi kaikkialle.

On ehdotettu, että Alko ja Posti yhdistyisivät ja uuden yhtiön nimeksi tulisi Alpo. Postiluukut muuttuisivat alpoluukuiksi, jonka kautta kotiin voitaisiin jakaa niin normaali mainosposti kuin taskumatitkin.

Postiluukusta pujahtaa letku

Alpo ottaa suunnitelmiensa mukaisesti ensi keväänä käyttöön myymälä- ja käymäläautot.

Alpon myymäläautojen laajaan tuoteperheeseen otetaan uutena tuotteena kuohuileva ämpäriolut asiakkaan omiin astioihin lasketeltuna.

Muita ehdotettuja ja hyväksi havaittuja lisäpalveluita pientä maksua vastaan:

- lumityöt kuumalla rommitotilla ja lumen vieni pois pihalta.
- aamiainen leikatulla ruohikolla.
- lehden ja asiakkaan varhaiskanto kotiin (lähibaarista).
- omenoiden keräys ja omenamehun teko (Lohjalla).
- viinimarjojen keräily ja mehun teko.
- mansikoiden poiminta ja mansikkahillon teko.
- pihan pensasaidan leikkaus.
- sienien keräily ja ovelta ovelle myynti jakelureitin yhteydessä.
- kaupassakäynti ja kaupakassin kotiinkuljetus.
- vanhusten huolto ja ruokapalvelu.
- lastenvahtipalvelut jne.

Oikein hyvää postaalista joulurauhaa kaikille tahoille, niin isännille kuin rengeillekin. Toivottavasti kinkku, kalkkuna, joulukalat, laatikot ja rosollit maistuvat kaikille oikein hyvin. Nyt on aika rauhoittua, levätä sekä tavata sukulaisia pitkästä ajasta. Samalla voimme kaikki ladata akkuja seuraavaan suureen seikkailuun – uusi vuosi (2017) kolkuttaa jo ovelle.

Jan M. Ekblad
Vastaanotto / Laituritoi-
minnot
Hki POK

Korvaavat ja korvaamattomat osat

Joulukuun tiistain kalsea iltapäivä klo 13:30 aikaan. Tuntuu kuin ikuisuudelta. Pääjohtaja Kihonen yritti kestää edellisiltana hankkimaansa krapulaa Isojen Poikien pikujouluista. Henkilökohtaisen kokon tarjoilema ylellinen lounas ei valitettavasti kohentanut olotilaansa. Mikä helvetin pakko hänen oli oikeastaan olla työpaikallansa tällaiseen aikaan? Miksi hän ei voisi vain lillua porealtaalla kylmä juoma kädessään? Kihonen silmäili postilähetin työpöydälle jättämiä korruptiolahjoja Kihosen yhteistyökumppaneilta. Joku oli heltynyt 2600 euron hintaiseen Remy Martin Louis VIII-konjakkipulloon.

Kihonen katseli jonnekin tyhjyyteen, ilmeisen hajamielisissä aatoksissaan, kunnes Caps Lock Oy:n konsultti Rimasen nasaali puhetulva herätti. Nuorella konsultilla oli kädessään kaukosäädintä muistuttava esine.

- Mä demoan idikseni teille tällä härpärkeellä. Pääpöytä on nää ruuvit ja mutterit, näättekste?

- Joo-o, mutisi Kihonen empien.

- Oolrait. Ja sä näät että tässä falskaa vähän nää kolme ruuvii ja mutterii? Mitä sä tekisit tässä tilanteessa?

- Kiristäisin varmaankin, hymähti Kihonen.

Sihteeri Granholm lopetti huuliensa punaamisen ja liittyi keskusteluun.

- Minä, Rimasen ajatusmaailmaa käyttäkseni, "deletoisin" ne kolme ruuvia ja mutteria.

- Hä? Pystyiskö ne jäljelle jääneet toiset kolme pitämään tuota laitosta kasassa? hörähti Kihonen.

Sihteeri Grenholm nyökkäsi, edelleen itsevarmana

hymyillen. Huomatessaan tämän olevan kanssaan samalla aaltopituudella konsultti puhkui voitonriemuisena.

- Kysehän on siitä että miten sä sijoitat nää kolme ruuvia ja mutteria. Sä voit funtsia että oisko joku nurkka tai sivu vähemmän tärkeämpi, että voisko jättää jostakin pois? Tai sitten vaihtoehto B: Mulla on tässä tällaisia halpatuotanto-osia. Älä kysy alkuperästä, kiitos. Me voitais nyt simuloida tää installaatio...

- Näissä uusissa korvaavissa on ihan kuin vähän väärät kierteet, tutkiskeli pääjohtaja Kihonen.

- Se on a) uutuuden jäykkyyttä, b) sä vaan survot helvetisti ja pistät sopimaan siihen holeen.

Sihteeri Grenholm soi arvoituksellisen hymynsä läsnäoleville miehille, mittaili kumpaakin katsellaan ja madalsi ääntään hädin tuskin kuulokynnykselle.

- Johtaja Kihonen nappasi varmaan jo kopin ja voimme lopettaa tämän leikkimisen?

Kihonen vaelsi mietteliäänä näköalatoimistossaan, pysähtyen ikkunan luokse. Linja-auto jätti pysäkillä epämääräisen kolonnan Työmuuharaisia.

- Tyyllittömiä luusereita", tuhahti Kihonen. Ihan itseään saa syyttää, jos ei ole ollut sisua raivata tietään ruokaisamman padan luokse, saati saanut pysymään lusikkaa kädessään ilman äidin tai sossutäidin apua".

- Joissakin suvuissa se kulkeekin kultalusikka, jota prinssi perillinen vaalii kuin valtikkaa, eikä irrota vaikka mamma uhkaisi selkäsaunalla, letkautti sihteeri Gren-

holm.

Sihteerin vaivoin peitelty vittuilu osui maaliinsa. Kihonen oli kenties sanomaisillaan jotakin, mutta piti sen kuitenkin päässään. Ajatuskulkunsa meni kenties jokseenkin tähän tapaan: "On osannut tämäkin luksushuora lirkutella aikanaan oikeisiin pöytiin ja haistatellut vähemmän tärkeiksi katsomilleen. Täällä yritysmaailmassa on vaan se vittumainen pointti, että jonakin päivänä juoksu-poika ja päällysmies saattavatkin vaihtaa paikkaansa".

Venla Eskelinen, 27-vuotias luokanopettaja oli ollut pidetty ihminen aiemmassaan työssään. Nuoren opettajan laajasta suosioista huolimatta rehtorikin oli harmillisen voimaton edesauttamaan Eskelisen pestin jatkoa, tätä shakkia pelasivat isommat kädet. Seuraavana lukukautena takakireä Ruotsin kielen opettaja Vehkala saisi paimennettäväkseen yhdistetyt 3A- ja 3B-luokat, 47-päisen lapsilauman.

Asioihin optimistisesti suhtautuva Venla ei jäänyt surkuttelemaan, vaan näki tilanteessa mahdollisuuden esimerkiksi luppovuoteen ja täydentäviin tutkintoihin. Toisaalta asuntolainan lyhennyksiäkään ei pystynyt täysin unohtamaan. Veera muisti kasvatustieteiden tiedekunnasta erään kaverinsa, joka kertoi tekevänsä iltavuoroa Koneisto Oy:n iltavuorossa ja että "hommaa voi tavallaan tehdä toinen silmä kiinni työssä ja toinen silmä tenttikirjassa".

Opettaja Eskelinen käytännössä käveli sisään Koneisto Oy:n tehdashalliin ja tarttui reippaasti työhönsä. Työn kuva ei ollut maisterille kenties haastavin, mutta työyhteisön vastaanotto oli sydämellinen. Hyvän kielipään omaava Eskelinen oli mielissään päästessään verestämään puhetaitojaan esimerkiksi ranskan ja espanjan kielisten työtovereiden kanssa. Työhönopastajansa solkotti kuitenkin kantasuomea, hieman stadilaisella korostuksella keski-Suomesta muuttaneen korvaan.

- Moi, mä oon Filli! tervehti rock-tyylisesti ja musiikkiin pukeutunut pitkätukkainen, keski-ikäinen mies. Eletyt vuodet olivat kuluttaneet ulkokuorta, vaan ei rokkiunelmaa.

Muusikkoslangia tietämättömän korvaan "Filli" olisi kuulostanut enempi lemmikkikoiran nimeltä. Kutsumanimihän tuokin oli ja harva edes muistikaan sitä oikeaa. Ehkä kastetodistuksessa oli lukenut joku Philip, mutta tämänkin tiedon oli äiti-vainaa vienyt mukanansa vuosia sitten. Toinen työtoveri, Daniel kiirehti täydentämään:

- Filli on musiikkitermi ja tarkoittaa...

- ... esimerkiksi rumpalin täydennysiskua, tiesi Venla ja jatkoi. Oon mä sen verran pitänyt musatunteja ala-astelaisille...

- Oho, Dansku! Meillä on täällä ope! Nyt tuli keräusläksyä. Mä oon se Johnny B.Goode. Never ever learned to read or write so well, intoili Filli.

- Hei vaan Venla! Mun oikea nimi on Daniel eikä mikään Dansku. Tuo meidän Phil on 16-vuotias rokkipoika viisikymppisen ruumiissa, luonnehti Daniel työtoveriin jossakin sarkasmin ja hyväntahtoisuuden välimailla.

- Phil? Ei mikään Phil Collins, kiitos. Mieluummin vaikka Tom Collins sitten. Mä oon ollut Filli, sellainen täydennysmies jo tarha-ajoltani lähtien. Että aina kun tarvittu lisäpelajaa, varabasistia, muuttomiestä tai muuta sellaista, niin rimpauta vaan Fillille.

- Mä niin haluaisin nähdä edes kuvan Fillistä juoksemassa ja pallon perässä, hymähti Daniel.

- Musiikki pelasti urheilulta.

Sihtööri Grenholm palasi hykerrellen Kihosen tykö.

- Onko johtaja Kihonen pohtinut Kiekkoveikkonollakolmosten rektytoimista Koneisto Oy:n rattaisiin?

- Hemmetti, nehän ovat vielä ihan kakaroita. Mutta jos ne tosiaan jätskipalkalla saisi...

- Tuohan on sitä kohderyhmää, joka on oppinut käyttämään tietokonetta ennen kävelemään oppimista.

- Sillä maanantaina trukin jääneellä 16-vuotiaalla olikin jäänyt opetteleminen varmaan tuohon vaiheeseen.

- Se on ihan omaa syytänsä, jos ei ole tarkkaavaisena liikenteessä. Paha kettu popsi söpön pikku pupun poskeensa. No joo, oli poika varmaan ihan riittävästi toheloitunut silläkin pikaisella taipaleellaan. Onko muuten edesmenneen omaiset huomioitu?

- Viestintäjohtaja Mynttinen lähetti kuulemma tekstarin pojan äidille.

- Tässä on synkkää huumoria: hädin tuskin nimensä oikein kirjoittava hoitaa viestintää ja tuolla jossakin montussa paiskii hommia ihan oikea opettaja.

- Niin, palaan vielä siihen futisjannujen rekrytoimiseen. Työnjohtaja Rautaoja soitti paniikissa ja kyseli, että missä kaikki Human Traffic Oy:n työntekijät luuraavat?

- Jaa-a, informaatiokatkos. Siinä jutussa tuli seinä eteen, suorastaan kielimuuri, ellet satu puhumaan itä-Euroopan kieliä. Mutta taisi Human Traffic Oy:n työvälitys yltyä ykskaks kovin persoksi rahalle.

Evästauolla Daniel kohtasi punottavasilmäisen ja totisen Venlan omiin oloihinsa vetäytyneenä.

- No, mitä Venla?

- Mä kun luulin tekeväni oikein ja nopeuttavani työprosessia... mutta sitten se tiiminvetäjä Rautaoja sän-täsi paasaamaan että mitä helvettiä sä tyttö duunaat.

- Ou nou, mä olen tuhlannut jo kaikki rumat sanani työnjohtajaa ajatellessani, etteivät riitä enää edes pahim-mallekaan vihämiehelle. Olen tosi pahoillani, Venla!

- Okei, mä tein virheen ja mä olin valmis tunnusta-maan sen. Mutta onko se julkinen nöyryyttäminen tosiaan se tapa antaa täällä rakentavaa palautetta? Jos mä olisin tuolla tavalla toiminut opettajan työssäni, niin eipä olisi kertynyt niitäkään vuosia mun CV:hen.

- Venla, päästäkseen täällä esimiesasemaan työn-hakuilmoituksessa ei kysytä käytöstapoja eikä empaattisia kykyjä. Kieltämättä varsin groteski asetelma, kun tuollainen amis-dropout tulee työttelemään itseään vart-tuneempaa ja oppineempaa.

- Nyt sä lähdet Daniel samalle linjalle Rautaojan kanssa...

- Okei, Äiti Teresa, sovitaan että sä et kuullut äs-keistä. Mutta on tuo Rautaoja itsekkin mokaillut urakalla. Hänen tapauksessaan sellaiset häpeätahrat lakaistaan vai-vihkaa maton alle ja tarvittaessa etsitään syntipukki toi-saalta. Yt:t tulee ja menee, mutta tuo sitkeä torakka tonkii täällä, vaikka koko hemmetin laitos olisi palanut maan ta-salla.

- Mä en vaan oo tottunut tämmöiseen työkuultuu-riin...

- Tämä on talon tapa: tuohtunut asiakas reklamoi puhelimitse. Luuri lykätään vähiten asiasta tietävän eli toisin sanoen viattomimman kouraan. Tuupataan 18-ke-säinen opiskelijatyttö asiakaspalveluluukulle palvele-maan kaiken maailman mielipuolia.

Venla vilkaisi kellonaikaa kännykässään. Ikirokkari Filli saapasteli samalle työpisteelle.

- No niin, moikka taas, rehtori Eskelinen! Jos et maindaa, niin mä tulin tänne sun luokse tukiopetukseen. Tai mä en vaan jaksanut kuunnella ton Malmbergin kiti-nää, alkoi olla niin äänisaastetta.

- Sinänsä hupaisaa kuulla rokkimiehen kärsivän äänisaasteesta. Vaikka kyllä taidan ymmärtää aika hyvin.

- Joo, Venla, maailmassa tarvitaan kontrasteja: pause ja voimasointu. Ja toi Malmberg ei tunnu tajuavan

sitä. Se vaan jaksaa marista vuodesta ja tunnista toiseen, miten tää kaikki on paskaa. Eihän tää tosiaan oo mulle-kaan mikään kutsumusammatti, mutta ei se alituinen vol-lottaminenkaan helpota asiaa.

Venla hörsti korviaan tunnistaessaan läheisellä työpis-teellä katalaanin kieltä. Se palautti mieleen mukavia muistoja vuosista Barcelonassa.

- Filli, miksi noilla joillakin ulkomaalaisilla ei ole huomioliivejä ja turvakenkiä?

- Ne ei oo Koneisto Oy:n työntekijöitä, vaan Hu-man Traffic Oy:n vuokradaunareita.

- Ai, täällä on sellaisia...?

- Joo, sama lafka on heilutellut moppia ja vienyt roskia täällä jo vuosikaudet. Ovat päässeet viekkaat vei-jarit vaklaamaan siinä samalla näitä hommia. On välitty-nyt konsernijohtajan Kihosen eleistä vahva viesti, että nuo Human Traffic Oy:n duunarit voisivat ottaa nää meidän huomioliivit ja mä, Malmberg ja kaikki kiittä-mättömät inisijät voisimme vapaasti kävellä rekan alle.

- Konsernijohtaja ei siis pidä arvossa kaikkea tätä vuosien varrella kertynyttä know-howtanne ja hiljaista tietoa?

- Se on tarpeettoman kallista, kaikki nää vastuu- ja kokemuslisät muun muassa. Nuo Human Traffic Oy:n ressurkat osaavat hädin tuskin englantiakaan, mutta ei oo mikään este, kun tää pisnes on romautettu aikaa sitten basic-palvelutasolle vailla mitään lisukkeita ja mausteita.

- Se on surullista. Mullakin oli jopa aika ylevä mielikuva tästä hommasta...

- Usko tai älä, Venla, mutta tännekin oli vielä ai-kanaan ihan hauska tulla hommiin. Mä en oo koskaan ol-lut mikään pilkunviilaaja enkä Jeesus, mutta jopa munkin moraaliani tökkii tämä nykyinen ”priimaa yritetään, sutta pukkaa”-mentaliteetti.

- Sulla on Filli sentään rock’n’rollisi.

- Kannattaa panostaa ehdottomasti elämään tehtaan portin tuolla puolen. Lähtökohtamme eivät ole tietenkään mitkään mahtavat, mutta persaukisuus lisää mielikuvitus-ta.

- Keep on rockin’ in the free world...

- Kyl kai se siitä. On tässä siedetty luonnevikaisia piällysmiehiä Julius Caesarista, Hitleristä, Pinochetistä ja Ceasescusta lähtien.

Huuliharpun ostaja

Riippumaton Tarkkailija

Lähtökahvit saattokodissa

Tapahtui vuosia sitten salaisessa kokouksessa jossain pääkaupunkimme huippuhotellin kabinetissa: Paikalle oli tullut niin Postin kuin poliittista johtoamme, toki sieltä järkevämmästä, eli oikeistolaisemmasta, päästä. Eli Kookomuksesta, Vihreistä ja pari kuunteluoppilasta Kepusta. Oli päätettävä mitä tehdään tälle vanhalle ja nahistuneelle valtionlaitokselle, joka ei tunnu toimivan kunnolla enää edes vanhojen poliitikkojen vanhuuden piilona. Tai palkkioviran hoitopaikkana.

Pekka Vennamo tyri homman oikein ruhtinaallisesti yrittäen saada jutusta mediaseksikkään ja viimekädessä koetaen rahastaa siitä vanhalla ”hajoita ja myy osat”-tekniikalla.

No, se projekti meni tunnetusti pipariksi vastaavan ministerin Matti Auran hermostuttua Pekan bisnesvisiointiin, ja johti edellisen eroamiseen, annettuaan jälkimmäiselle ensiksi potkut.

Tämän episodin jälkeen Posti palasi toviksi tylsän turvallisuudelle tielle, mutta pilviä alkoi nousta vauhdilla taivaanrannalle ja aivan päällekin. Eli internet ja tekstiviestit söivät yhä enemmän tuottoja, ja kun uusimmat talousaatteet maailmalla vaativat suuria kvartaaleja, ja vielä suurempia johdon bonuksia, myös vanhoilta virastoilta, jotain täytyi tehdä.

Kun muu Eurooppa tuntui jo myyneen, kuka milläkin hinnalla ja menestyksellä, niin rautatiet kuin postilaitoksetkin yksityisille, ei Suomen äveriäistö halunnut vaikuttaa maalaismoukilta vertaisryhmänsä silmissä.

Mutta takaisin sinne kabinettiin!

Vakavat miehet nyökyttelevät toisilleen, ja puhuvat vakavista asioista. Kuinka kirjeposti loppuu tai ainakin vähenee tulevina vuosina radikaalisti. Ja se tulee tapahtumaan hallitsemattomasti.

Ellei sitä siis pyritä hallitsemaan alusta pitäen.

Tyhmempi luulisi, että tempun nimi olisi tuon väijäämättömän prosessin hidastaminen, mutta sehän olisi vain alistumista tosiasioille! Ei, tämä ei kelpaa noille vakaville miehille.

He myöntävät keskuudessaan, että Pekka-poika oli jäljillä, mutta ei ymmärtänyt kirjoitusta seinällä.

Postilaitoksen alasajoa pitää nopeuttaa, ei suinkaan hidastaa. Tehdään ensin kaikesta hankalaa ja kallista, tarjotaan sähköisiä vaihtoehtoja (niin takaperoiselta ja järjenvastaiselta kuin se tuntuukin), pistetään asiakkaat itse hakemaan postinsa matkojen päästä.

Tätä kaikkea tulisi valvomaan huikeapalkkainen pääjohtaja ja hallintoneuvosto.

Kun tämä tie olisi kuljettu laskelmoituun loppuunsa, hoidettaisiin parhaat palat bisneksestä yksityisille, ja normaali rupusakki saisi säälistä vanhanaikaiset kirjeensä ja korttinsa suunnilleen kerran viikossa.

Nykyhetki: Suunnitelma on toiminut mainiosti ja sitä on toteuttanut hallituksissa kaksikin ministeriä, jotka hieman yllättäen ovat olleet naispuolisia (Suvi Lindén ja Anne Berner).

Postin johdon suurimmaksi haasteeksi taas on tullut pitää naama peruslukemilla, kun he joutuvat vastaamaan erilaisiin syytöksiin postinkulun tökkimisestä lähetysten hajoamisiin/katoamisiin. Tilastoihin, jotka epäilyttävästi muistuttavat diktatuurimaiden johtajien äänestysprosentteja, on vedottu ja sijaistoimintoja kehitelty. Ensi vuoden laki postitoimintojen kilpailutuksesta muistuttaakin sitten jo hautakiven asettelua...

Elvis elää!

Tämä vuosi on ollut huono ”legendoille jo eläessään”. Heitä tuntuu menehtyneen joukoittain.

Vuosi alkoi jo kovalla kolauksella, kun David

Bowie liittyi taivaalla kärsivällisesti odottavan Tähtimiehen seuraan. Helmikuussa seurasi muunmuassa Ruusun nimen paljastanut Umberto Eco, maaliskuussa armoitettu humoristi Sir Terry Pratchett, ja huhtikuussa tuupertui taas kovan luokan muusikko, eli Prince.

Kesällä poistui kehästä sitten itse Muhammad Ali, jonka merkitys oli suuresti enemmän kuin voitettujen otteluiden summa.

Syksyn edettyä talven kynnykselle saimme kuulla myös Leonard Cohenin siirtymisestä lavan vasemmalle puolelle.

Osa edellä mainituista, ja listasta puuttuvista, oli sairauden ja/tai vanhuuden vaivojen takia jo varmasti valmis luovuttamaan, mutta on mahdotonta sanoa, kuinka paljon itse kullakin olisi ollut vielä annettavaa taiteellisesti tai inhimillisesti.

Välillä kuitenkin tuntuu siltä että jokin aikanaan kullassa rypenyt yhtye X kulkee ikuisella ”jäähvyäskierteellaan”, ja ainoa originaalijäsen on edesmenneen roudarin entinen kämppi. Eli ko. pumppu elää ja porskuttaa nimellään, vaikka joskus pääosa faneista ei ollut syntynyt-kään, kun alkuperäiset jäsenet jo yliannostelivat juhla-juhujaan hotellihuoneidensa hämärissä.

Ihmiset kaipaavat yhä kipeämmin elämää suurempia ihailun kohteita. Niinpä yhä useammat vanhat starat löytävät uuden kukoistuksen, joskus rajan takaa käsin jopa. Muuttamat tahkoavat rahaa enemmän haudasta käsin kuin varsinaisesti sykkeen kera liikkueensa.

Kirjailijoiden tuokset toki elävät niin kauan kuin niitä jossain muodossa luetaan ja muistetaan, musiikkikin säilyy, joko artistin tallenteiden tai viimekädessä nuottien avulla. Urheilijoiden kohdalla asiat ovat tietysti hiukan huonommin. Joskus hyvin ajoitettu kaatuminen kantaa vuosikymmenien päähän, mutta yleensä juhlat eivät montaa vuotta kestä viimeisten kisojen jälkeen. Niin boltit kuin selänneetkin lakkaavat melko pian nostamasta pulssia tullessaan mainituksi.

Summa summarum: Elvis elää, koska ihmiset, jotka digailivat hänen musiikkiaan, tekevät niin edelleen, ja siirtävät innostuksensa seuraaville sukupolville. Aika osoittaa, löydetäänkö Bowien, Princen tai Cohenin tuoksille lisää kuluttajia, tai jäävätkö Econ ja Pratchettin teokset hyllyihin pölyä keräämään.

Suuri aika

”Suuri aika vaatii suuria ihmisiä.” Noin alkaa Jaroslav Hašekin Kunnan Sotamies Švejk Maailmansodassa. Sen jälkeen kirjailija kuitenkin jämäptisti pyrkii osoittamaan, että nk. pienet ihmiset ne pienillä teoillaan historian tekevät, vaikka ne rivien väleihin yleensä katoavatkin.

Švejk tunaroi ja tarinoi itsensä pulasta toiseen hukkaamatta lähes pyhimysmäistä mielenrauhaansa ja vaikka Hašekin suurteos jää kesken, se kuitenkin ehtii hyvin osoittaa, kuinka huteralla pohjalla useimpien johtajien ja yläluokkaisten asema lepää.

Bengt Holmström voitti hiljattain ns. tekonobelin, eli virallisesti Ruotsin keskuspankin taloustieteen palkinnon Alfred Nobelin muistoksi. Kansalaiset, niin vasemmalta kuin oikealta, yhtälailla ylhäältä kuin alhaalta, olivat innoissaan ja muistelivat Virtasta, Sillanpäästä ja Ahtisaarta. Miestä haastateltiin ja suitsutettiin Suomen suurena poikana, vaikka nyt olikin asustelemassa Amerikan maalla.

Tästä rohkaistuneena Holmström joviaalisti luonnehtii, että suomalaisten palkat ovat aivan liian suuria. Ja että hallituksen tekemisistä hän paheksuu vain koulutusleikkauksia ja yliopistosäästöjä. Eli tulevaa eliittiä ei pidä kurjistaa, mutta köyhillä taasen on edelleen aivan liikaa rahaa. Kyllä niille tihkuu ihan riittävästi hengenpitimiksi, jähka tuloerot saadaan tarpeeksi suuriksi.

Kaikilla on jyrkkä mielipide Donald Trumpista. Oli se sitten myönteinen tai kielteinen, ja joskus jopa faktoissa pysyvä, niin me puhumme nyt raivosta molemmin puolin.

Jotkut ovat olleet viisaasti varovaisia vaalien edellä ja tulleet nyökytellen esille nyt, kun tulos lienee selvä (en usko, että uusintalaskelmat muutamissa osavaltioissa sitä muuttavat. Vaikka onkin ollut mielenkiintoista seurata, kuinka hermostunut Trump on asiasta). Useimmat valtionpäämiehet ovat kysyneet tähän, sortumatta suurempaan opportunistiin. Yleensä toivotaan hyvää yhteistyötä, ja julkeimmat ovat ääneen toivoneet vaalipuheiden jääneen pelkiksi ylilyönneiksi pelin tiimellyksessä.

Henkilökohtaisesti en usko, että Trump edes muistaa mitä kaikkea tuli päästäneeksi suustaan. Hän vain reagoi tilanteisiin omintakeisella tavallaan, joka innostaa hänen vauhkioimpia fanejaan. Ja saa muun maailman pitämään häntä kylähulluperinteen vihkiytyneenä jatkajana.

Ensimmäiset julkisuuteen näkyneet prinsessa-oireet Juha Sipilä näytti, uhatessaan hallituksen erolla sote-alueiden

jaossa. Kokoomus halusi niitä viisi, mutta Kepu varmaan lähemmäksi viisikymmentä.

Valitettavasti se oli vain teatteria, ja loppujen lopuksi hallitus pysyi pystyssä ja teki jonkinlaisen kompromissin, joka ei tähän päivään mennessä ole auennut kenellekään.

Aika ajoin Sipilä on ilmeisesti kulissien takana äyskinyt ja käskyttänyt ihmisiä, joihin juridisesti tai periaatteellisesti hänen valtansa ei ylety, mutta vasta viime viikolla (elämme nyt joulukuun alkua) pulpahti julki, kuinka hämmästyntynyt pääministerimme on kun ihmiset eivät käyttäydy kuten hänen entisessä firmassaan tai vanhoillis-lestadiolaisissa piireissä. Puhuvat vastaan, arvostelevat ja utelevat?! Ei arvonsa tunteva patriarkka voi sellaista sietää!

Kiitos taas kerran teille sitkeimmille, jotka ovat jaksaneet lukea loppuun saakka! Tämä on jo peräti kymmenes juttuni Pasillissa, ja jollei kummempia tapahdu, niin lisää tulee ensi vuonna.

Joulu tuo sentään vielä odotetun kaaoksen ja paniikin tiloihimme, vaikka se alkaa tuntua jo lähes nostalgiselta, kuin ajalta ennen kännyköitä ja nettiä. Pitäkää huolta itsestänne ja huomioikaa toisetkin, toivoo

R.T. (butanyway57@hotmail.com)

Jouluevankeliumi

Joulun tienoilla antoi isoherra Aukusti mahtikäskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen, joka koski arvonlisää ja osinkoja ja tapahtui Helvi ”Butch” Raippanan ollessa valtakunnan maaherrana. Kaikki menivät kirjautumaan Facebookiin, kukin omaan virastoonsa.

Niin lähti Jooseppi Kainuusta ja meni Nastolaan, jossa kunnallisverotus oli kevyempää. Hän lähti sinne yhdessä Marian, yhden kaverinsa kanssa, jonka oli posauttanut paksuksi. Heidän siellä ollessaan tuli synnyttämisen aika ja aikamoinen sotku siitä tulikin, kuten tapana on. Lapsi punnittiin, mitattiin, analysoitiin ja määriteltiin. He kypälöivät lasta ja panivat hänet vastaanottokeskukseen, koska heillä ei ollut enää sijaa länsimaisessa yhteiskunnassa.

Sillä seudulla oli posteljooneja yöllä etsimässä Demokraatti-lehden uusinta painosta. Yhtäkkiä heidän edesään seisoj joku konsultti ja herranpelko ympäröi heidät.

- Älkää tutisko. Teitä on lykästännyt. Teille on tänä

päivänä syntynyt Vapahtaja, joka poistaa verotuksen kokonaan, puolittaa työttömyyden, peruuttaa kansaneläkkeen indeksileikkaukset, rakentaa kehä kolmoselle muurin ja jakaa muoviämpäreitä kaikille, joilla sitä ei vielä ole.

- Ei helvetissä, sanoi yksi posteljooneista.

- Joo justinsa, sanoi toinen. Kuuluuko hän eliittiin?

- Joo ihan varmasti, sanoi kolmas. Mä en lähde tohon. Ihme trolli.

Ja niin lähti konsultti yhtä lipevästi kuin oli tähän maailmaan tullutkin.

Seuraavana yönä oli samaisella seudulla posteljooneja ulkoiluttamassa mummoja. Yhtäkkiä heidän eteensä ilmestyi joku foliohattuinen täti ja suuri joukko tunnuksettomia vihreitä miehiä.

- Moi mikä pössis? Nyt kävi munkki. Teille on syntynyt eilen uusi hiili- ja sukupuolineutraali Guru. Hän rakentaa sellaisen punavihreän kuplan, jossa kaikilla on kivaa, perustulo ja raappahousut ja ilmastonmuutos pysähtyy.

- Niin varmasti, vastasi yksi posteljooneista. Mä en kyllä tommosiin euroviisuihin osallistu.

- En mäkään. Jos ei ilmasto tästä kohta jo lämpene, lähden Portugaliin, sanoi toinen.

- Joo, niin ollaan taas muka parempia ihmisiä, vastasi kolmas. Jumalauta että alkoi taas ahdistamaan.

- Onks kellään tupakkaa?

Ja niin lähti foliohattutäti sairauslomalle tuntiessaan allergisia oireita.

Tuli kolmas yö. Samaisilla huudeilla oli pari osa-aikaista vuokratyöntekijää täyttelemässä asumistukikaavakkeitaan. Yhtäkkiä kuului ”poks” ja heidän eteensä ilmestyi Mörkö ja rypäs verenhimoisia hattivatteja.

- Böö! Peljästykaa. Tauko on loppunut jo minuutti sitten. Teille on alle kvartaali sitten syntynyt uusi harvinaisen vittumainen esimies. Tämä vain niinkuin ilmoitusluonteisenä asiana.

- No just joo, aloitti yksi vuokratyöntekijöistä. Taas...

- Turpa kiinni!, vastasi Mörkö. Maailma on kriisissä tai vähintäänkin konkurssissa ja se on jumalauta teidän vika. Minä kohta teippaan kaikki maailman postiluukut kiinni, niin loppuu se kirjeiden kanssa pelehtiminen. Jos ei työt maita tuollakaan palkalla, niin voin kertoa että siellä on työnvälitystoimistossa kymmenen kilometrin jono varsin kustannustehokasta rääsyläistä, joille kyllä maittaa.

- Varmasti, aloitti toinen postiapulaista....

- Hiljaa! Mikä helvetti sinä nyt luulet olevasi. Totuushan on se, että ainoa mikä on varmaa tässä maailmassa, on se että minä seison tässä ja te siinä ja siihen ne yhtäläisyydet päättyvätkin. Ja missä on könsikkään huomio-liivit kysyn vaan? Me yritämme pitää teidät hengissä ja tässä on kiitos. Ja tässä kirjallinen varoitus.

- Kiitos.

- Sitä minäkin. Menette nyt ilmoittautumaan Nastolaan ja lopetatte sen kännykän räpläämisen.

Koska reitti Nastolaan oli posteljooneille ennestään tuntematon ja opastus olematonta, eksyivät he muutamaan otteeseen pahoille ja hyvälle teille ja saapuivat kaupunkiin 98.8 prosenttisesti ajallaan ja kahdeksan vuotta myöhässä, riippuen laskentatavasta. Joku kaljupäinen mies opasti apulaiset vastaanotokeskukseen ja tyrkytti vielä kohteliaasti lainaksi tulitikkuja. Perillä posteljoonit löysivät Marian, Joosepin ja lapsen kätöilytynä ja kolme vihaista itämään tietäjää.

- Sieltä sitä nyt tullaan, sanoi savolaisin tietäjästä, oli aikakin. Missäs on meidän mirhamit, virtuaalilasit, hi-

lavitkuttimet, vilahitkuttimet, pilahötkyttimet, nintendot, aromipesät ja muut verkkokaupasta tilatut tuliaisat. Kahdeksan viheliäistä vuotta olemme saaneet kärvistellä Nastolan S-marketin pakettiautomaatilla ja odotelleet ihmettä tapahtuvaksi. Ja mitään ei saatu paitsi järjestysmiehen pampusta. David Copperfield saa Eiffel-tornin katoamaan mutta teidän kanssa koko maailma on hukassa.

- Niin tuota...ööööö..., vastasi tomerin posteljooneista. Ei kuulu vissiin yleispalveluvelvoitteen piiriin.

- Siis vika ei ole johdossa vaan pistorasiassa, jatkoi toinen.

- Mutta tällainen käskettiin antaa, päätti kolmas.

Posteljoonit jähmettyivät suolapatsaiksi, ottivat kasvoilleen juhlanan virkailmeen ja lauloivat Hoosiannaa. Jake-lukärystä kaivettiin esille nippusiteellä aateloitu pergamenttikäärö. Virkaiältään vanhin posteljooneista puki päälleen turva-aarniskan ja avasi varovasti käärön leikkurilla. Sitten hän sonnustautui lukulaseihinsa, kaveli karsinaan jossa lapsi oli kätöilytynä ja lausui juhlavasti.

- Diplomi. Insinöri jolla ei ole diplomia ei ole insinöri ensinkään. Olkoon tämä diplomi sinulle henkilönumero _____ osoituksena että olet Minule tärkeä, kuin oma Lapsonen. Tällä diplomilla saat 25% alennuksen ostaessasi sijoituspalveluita Mehiläisestä. Osallistut myös arvontaan jossa voit voittaa itsesikin. Sydämmellisesti Tsemppiä. Allekirjoitus: Pääjohtaja.

Sitten posteljooni tiputti käärön Jumalan pojan karsinaan ja pakeni kumarrellen takaisin omaan paikkaansa maailmassa. Jumalan poika käänteli diplomia hetken, pyöritteli silmiään, yritti työntää kääröä sieraimensa ja ryhtyi sitten syömään sitä.

Ja samalla kun Jumalan poika söi diplomiaan maailma muuttui. Se millä oli muoto, ei ollut enää muotoa. Se millä oli tarkoitus, ei ollut enää tarkoitusta. Sitten katosivat värit ja sitten muistot. Kaikki olevainen, kaikki liha, kaikki tunteet, kaikki rahat katosivat kuin pieru pöksyistä. Kaiken täytti led-valo ja maailma oli taas digitaalinen keitos, jollainen se oli alun pitäenkin. Maailma oli henkistynyt ja kaikki oli taas mallillaan.

Sen pituinen se. Uskokaa tai älkää.

J.Lehmusvaara

MUUTOSILMOITUKSET

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen tai sähköpostilla ilkka.silo@posti.com

PAU: N PASILAN OSASTO R.Y
JÄSENSIHTTEERI
PL 925 POSTINTAIVAL 9
00231 HELSINKI

ILMOITUS PAU: N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ
TAI JÄSENMAKSUN KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

ÄIDINKIELI () SUOMI () RUOTSI () MUU, MIKÄ

Puh./SÄHKÖP.OSOITE _____

OSOITTEENMUUTOS

Vanha osoite _____

Uusi osoite _____

Uusi osoite on voimassa _____ alkaen.

JÄSENMAKSUN KESKEYTYS

Keskeytys on voimassa ajalla ____/____/20____/ - ____/____/20____

Keskeytyksen syy X

☐ äitiys/vanhempainloma	☐ asevelvollisuus
☐ hoitovapaa	☐ siviilipalvelus
☐ sairausloma (palkaton)	☐ kelan työmarkkinatuki
☐ opiskelu	☐ muu syy, mikä?
☐ kuntoutustuki	_____

ELÄKKEELLE SIIRTYMINEN

SIIRRYN _____ ELÄKKEELLE _____ ALKAEN,

Haluan ilmaisen Reitti- lehden () KYLLÄ () EI

JOKIN MUU MUUTOS TAI ILMOITUS

Mikä ? _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUN MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOJA
LUOTTAMUSMIEHILTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.